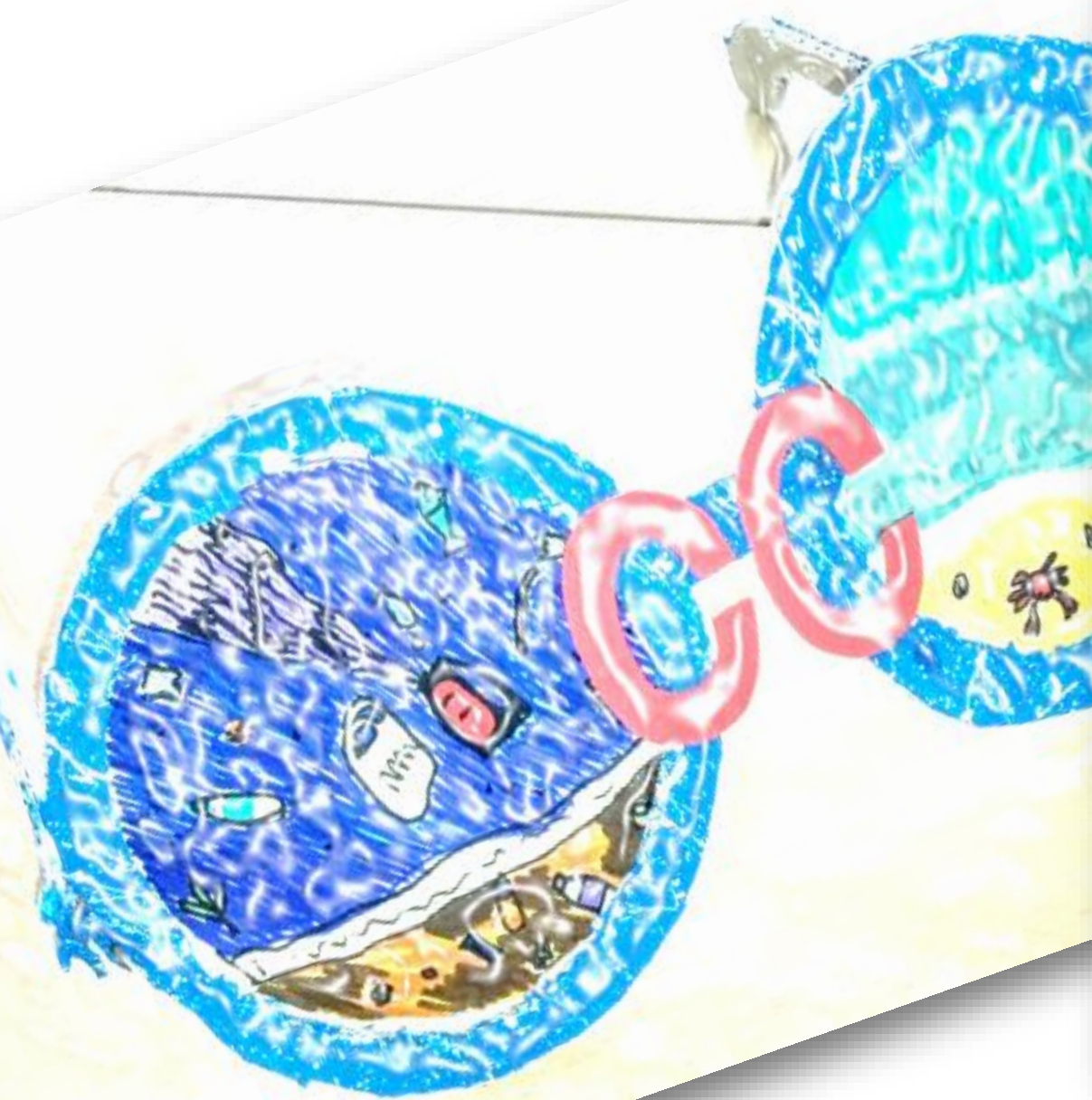

UTRINKI

Glasilo OŠ Gorica
Šolsko leto 2019/2020

To šolsko leto si bomo zapomnili ...

Začelo se je šolsko. V napetem septembrskem pričakovanju 1. šolskega dne po dolgem vročem poletju. Sošolci, učitelji, novi učbeniki in nepopisani zvezki.

Mesecu septembru je sledil oktober, nato se je na koledarju obrnil list novembrskih dni in že smo se veselili v z dobrodelnostjo in bazarsko obarvanem prazničnem decembru. 31. januar nas je vse opozarjal, da se prvo ocenjevalno obdobje končuje, in že smo zakorakali v zimske počitnice. In potem?

Potem se zgodilo. Petek, trinajstega marca. Šolska vrata se do nadaljnjega zaprejo. Začne se pouk na daljavo. In vsi, učitelji, učenci in starši smo znašli v vrtincu neznanega, novega, drugačnega. Po nekaj začetnih težavah pa smo ob vseh e-orodjih, od eAsistentovih kanalih in oglasnih deskah, zoomovih in Arnesovih videourah, lastnih amaterskih posnetkih in razlagah pod streho spravili dva meseca pouka. Koronačas pa nas je naučil veliko novega. Postali smo pravi računalniški strokovnjaki, mnogi učenci so šolsko spletno stran polnili z izvirnimi izdelki, ki so nastali v dnevnih sobah, na dvoriščih, za domačo pisalno mizo in celo ponoči, ko smo izpeljali noč branja.

Konec tega šolskega leta pa smo le dočakali v šolskih klopih in med sošolci.

Poletje je pred vrati. Pogumno v počitnice, a

#ostanimoodgovorni

Pripravila in uredila: Vesna Penec, prof.

Velenje, junij 2020

Tekmovanje Mali šef Mercatorja

V soboto, 14. 9. 2019, je v okviru Pikinega festivala Velenje potekalo tekmovanje »Mali šef Mercatorja«, ki so se ga udeležili predstavniki vseh velenjskih OŠ, OŠ Šoštanj ter OŠ Šmartno ob Paki. Našo šolo sta odlično zastopali učenki Eva Jurko in Larisa Einfalt z mentorico go. Viktorijo Strozak.

Po začetnem žrebu se je tekmovanje pričelo. Najprej je strokovna komisija (ravnateljica in profesorici ŠCV / Šola za storitvene dejavnosti) ocenjevala peko palačink ter sam postopek in urejenost prostora. Eva in Lariso so zlato rumene palačinke ponesle v polfinalni krog. Palačinka v obliki rožice s slastnim Lino nadevom ter kislo smetano in dovršeno dekoracijo je odločila, da se učenki pomerita še v finalnem delu. Na tribuni je zavreščalo in navijači OŠ Gorica ter OŠ Antona Aškercia smo napeto spremljali pripravo tort iz palačink. Eva in Larisa sta si suvereno razdelili delo. Medtem ko je Eva pekla palačinke, je Larisa že pripravljala nadev (skuta, kisla smetana, jagodna marmelada in sadje) ter s čokoladnim nadevom mazala in zvijala palačinke. Na koncu sta torto le še oblikovali, okrasili in na sredino z jagodami napisali veliko črko G. Napetost se je stopnjevala. Opazovali smo strokovno komisijo, ki je ocenjevala, okušala in na koncu odločila:

3. mesto OŠ Livada, 2. mesto OŠ Antona Aškercia in **1. mesto OŠ Gorica**

Eva, Larisa in ga. Viktorija so šoli »napekle« Mecatorjevo denarno nagrado v višini 300 evrov.

46. Mala Napotnikova kiparska kolonija

V petek, 27. 9., in soboto, 28. 9., je pri Vili Rožle v Sončnem parku v Velenju potekala **46. MALA NAPOTNIKOVA KIPARSKA KOLONIJA**. Kolonije smo se udeležile tudi tri učenke naše šole, Lana Plaskan, Sara Tasić Mir in Larisa Einfalt.

Ko smo v petek prispele v Vilo Rožle, nas je pričakala gora lesa. Stežka smo se odločile, kateri kos lesa bomo izbrale. Odločile smo se za zanimiv in razgiban kos. S pomočjo naše učiteljice Danice Arzenšek smo se lotile njegove obdelave. Najprej je bilo potrebno odstraniti skorjo, kar je zahtevalo kar nekaj časa in truda, saj smo vse tri prvič vihtele dleta. Že na samem začetku so bile naše roke polne žuljev. Med obdelovanjem smo les opazovale in ugotovile, da je na njem iz različnih kotov pogleda več obrazov. Ko smo les zbrusile, so bili obrazi še izrazitejši. Les je bilo treba tudi poravnati tako, da je bil kip stabilen. Na odrezanih kosih lesa smo prav tako zasledile podobo obraza. Takoj smo dobile idejo, da bomo te obraze uporabile in sestavile kompozicijo obrazov. S pomočjo palic, ki smo jih obdelale, smo sestavile kip.

Okoli nas je bilo veliko ostankov lesa. Z veseljem smo ga obdelale in sestavile muco Zvitorepko. Kipa smo na koncu zaščitile z lakom in barvo. Preživele smo dva zanimiva in poučna dneva.

Larisa Einfalt

Kmetija Potočnik – Zavodnje

V četrtek, 3. 10. 2019 in petek, 4. 10. 2019 so učenci 3. a, 3. b in 3. d (Vinska Gora) razreda na naravoslovnem dnevu obiskali hribovsko kmetijo v Zavodnjah nad Šoštanjem. Ugotovili so, da jogurti, ki jih uživamo v šoli pri malici, prihajajo ravno od tukaj, saj se na tej kmetiji ukvarjajo s pridelavo mleka in mlečnih izdelkov. Spoznavali so sodoben način kmetovanja, okušali različne vrste kruha, se preizkušali v pripravi jogurta in z velikim zanimanjem raziskovali tudi hlev. Na koncu so preverili, kako spretno znajo »šofirati« samokolnico in prenašati koruzo ter jajca.

Preživeli so čudovito dopoldne in se predajali lepotam narave. Zahvaljujejo se družini Potočnik, da jih je prijazno sprejela in pogostila s samimi domačimi dobrotami.

Uživamo s Piko

Prvošolci POŠ Vinska Gora ta teden uživamo s Piko Nogavičko. V torek smo si v Kulturnem domu ogledali predstavo Peter Klepec, v sredo smo ustvarjali v Pikinih delavnicah ter uživali v različnih aktivnostih, popoldne pa nas je na Titov trg povabil g. župan. Pika nas spremlja tudi pri različnih dejavnostih v šoli. Lepo je biti šolar. Pošiljamo vam lep Pikast pozdrav!

Pike in gusarji, Anice in Tomaži

Učenci 3. a in 3. b razreda so se v torek, 10. 9. 2019 odzvali Pikinemu povabilu »Hej, Pika Nogavička, alo vsi v Čira čaro se igrat«. Odpešali so v deželo različnih nogavic, oranžnih kitk, gusarjev ter palačink... Letos je 30. festival potekal v središču mesta, kjer se je izvirno tudi začel. Najprej so si na otroškem igrišču ogledali lutke, glasbila ter ostale ustvarjalno pravljичne domislice. Podali so se na Titov trg, kjer so z odprtimi usti občudovali neustrašno vrhovodko Mario Celeste. V rdeči dvorani pa so zavihali rokave in se docela posvetili izdelovanju »pikastih spominov«, ki so jih odnesli s seboj domov.

Zagotovo se bo potrebno še pridružiti veseli karavani največjega slovenskega otroškega festivala.

Učna pot škrata Bisera

Četrtošolci smo se podali na Učno pot škrata Bisera. Od lipe pri domačiji Lamperček in ob Temnjaškem potoku do Vovkovega mlina. Spoznali smo delo mlinarja in videli, kako voda poganja veliko mlinsko kolo. Pot smo nadaljevali na Kačji grad. Še posebej smo bili navdušeni nad zbirko starih koles, motorjev in orožja na domačiji Blažiš. Gospodar je čisto vsakega učenca peljal s pravo rikšo.

Tretješolci v Lukovi vili

V torek, 22. 10. 2019, in v petek, 25. 10. 2019, smo se tretješolci odpravili v Lukovo vilo v Velenju.

Na naravoslovnem dnevu smo se po pogovoru o zdravi prehrani lotili priprave in peke zdravih kulinarčnih mojstrov. Pripravili smo si vsak svojo pico iz polnozrnat ali pirine moke in jo spekli v krušni peči. Pri tem sta nam pomagala gospod Dušan in gospa Almira. Njami ..., odlične so bile in kako je dišalo.

Na odprtem ognju smo pekli še kostanj in jabolka. V korak s kostanjem pa je šel tudi domač jabolčni sok. Pri pripravi zdrave pojedine so nam bili v pomoč še dedki, babice, starši, tete... ter tabornik, ki je v zgodnjih urah poskrbel za pripravo peči.

Preživljanje dopoldneva ob ognju v jesenskih dneh zares ponuja nepozabne trenutke. Hvala vsem, ki ste nam omogočili prijetno izkušnjo.

Učenci POŠ Vinska Gora obiskali Minicity

Minicity v Ljubljani je kreativno otroško mesto, ki ga gradijo ulice, ceste, hiše in zeleni park. Hišne številke mesta zasedajo majhna pekarna, trgovina, banka, policijska in gasilska postaja ter več kot 40 tematskih koticikov. Učenci drugega, tretjega in četrtega razreda POŠ Vinska Gora so v torek, 22. 10. 2019 tam preživeli zanimivo in poučno dopoldne. Spoznavali so različne poklice, pridobili uporabna znanja in se imeli nadvse lepo!

Raziskovalni izlet

1. dan:

V ponedeljek, 4. 11. 2019, se je skupina 44-tih učencev od četrtega do devetega razreda OŠ Gorica Velenje, odpravila na trodnevni raziskovalni izlet v Kranjsko Goro. Proti Gorenjski smo se odpravili ob pol osmih zjutraj. Prvi večji postanek smo imeli v Tržiču, zibelki slovenskega čevljarstva. V Tržiškem muzeju smo si ogledali dve stalni razstavi: Tržiški šuštarji in Slovenski smučarski muzej. Na zanimiv način smo spoznali zgodovino predelave živalske kože in njeno nadaljnjo uporabo. Zelo bogata je bila razstava čevljarstva. V ustvarjalni delavnici smo si na koncu ogleda izdelali prISRčne pisane copatke. Smučarska razstava nam je prikazala razvoj smučanja od pradavnine do današnjih dni. Razstavljene so bile številne smuči, od bloških do najsodobnejših. Obsežen del smučarske razstave je daroval nekdanji smučarski as Bojan Križaj. Razstavljene so bile njegove smuči, pokali in medalje.

Pot smo nadaljevali proti Begunjam. Tam smo obiskali muzej, ki se nahaja v sklopu tovarne in prodajalne Elan. Muzej je svoja vrata prvič odprl leta 2018 in tako je Elan postal prvi izdelovalec smuči, ki se lahko pohvali s svojim muzejem. Muzej predstavlja razvoj smuči od prvih začetkov, pa vse do najsodobnejših smuči. V muzeju so imeli tudi simulator smučanja. Ta je bil še posebej zanimiv za nas. Skoraj vsi smo se želeli preizkusiti v veleslalomu. Bilo je res zabavno.

Glasovi iz naših želodčkov so nas opomnili, da je čas za kosilo, zato smo se odpravili proti Kranjski Gori. Nastanili smo se v ČŠOD in končno dočakali kosilo. Popoldne smo preživeli zelo športno. Prva skupina se je pomerila v lokostrelstvu, nogometu in odbojki. Druga skupina pa se je odpravila na krajši pohod po delu Triglavskega narodnega parka. Sledila je večerja, nočni ogled mesta in končno zaslužen spanec. Jutri nas čaka nov dan in nove dogodivščine.

2. dan:

Danes ponoči je močno deževalo in tako je bil tudi zjutraj. Ko smo se zbudili, smo najprej odšli na jutranjo telovadbo. Telovadili smo z gospodom Mirom. Bil je zelo prijazen in zabaven. Po telovadbi smo odšli na zajtrk. Po zajtrku, smo se ponovno razdeli v dve skupini. Prva je imela predavanje o gorništvu, medtem ko se je druga skupina učila vozle in igrala športne igre. Ura in pol je hitro minila. Z veseljem smo odšli na zaslužen malico. Po malici sta se skupini zamenjali. Popoldne dež še vedno ni ponehal. Bilo je grozno! Po kosilu, ki je bilo obilno, smo se zato odpravili v hotel Larix. Tam smo se dve uri zabavali v bazenu. Na koncu smo po skupinah pripravili točko sinhronega plavanja. Smisel naloge je bil dokazati, da zmoremo združiti moči in pripraviti spektakularno plavalno točko. Nekaj učencev je ostalo v domu in urejalo fotografije in poročilo, ki ga sedaj ravno prebirate. Naši raziskovalki, Ida in Lea, pa sta ta čas izkoristili za izpopolnjevanje

raziskovalne naloge. Plavalci so se pozno popoldne vrnili v dom. Bili so zelo utrujeni in vsem je zelo prijal »šmorn« za večerjo.

Po večerji smo imeli še nekaj časa, da izpilimo točko, s katero smo se predstavili na zaključnem večernem druženju. Večer je bil poln smeha in veselja. Čisto prehitro je minil večer in neradi smo se odpravili spat.

Jutri bo nov dan in s tem trenutek, ko se bomo počasi odpravili proti domu.

3. dan:

V jutro smo vstopili s kančkom upanja, da pa vendarle ne bo deževalo. Pospravili smo sobe in spakirali svojo prtljago.

Po zajtrku je padla odločitev, da se podamo na orientacijski pohod v okolico Kranjske Gore. Razdelili smo se v deset starostno različnih skupin. Vse je kazalo na perfekten pohod. Seveda pa se je moral v našo športno idilo spet vmešati dež. Vendar se nismo dali, pohod smo izpeljali do konca. Premočeni do kosti, smo se vrnili v dom, kjer smo se preoblekli v suha oblačila. Kljub temu, da nam je pohod bil »mala mal'ca«, smo se razveselili kosila in toplega čaja.

Čeprav bi se nam po kosilu prilegel kratek počitek, smo odšli takoj na avtobus. Še preden smo se odpravili proti domu, smo se odpeljali do Planice, kjer smo si ogledali letalnico, na kateri se vsako leto pomerijo najboljši skakalci sveta. Dež nas je spremljal še preostanek poti do doma. Postanek smo opravili še na Trojanah, kjer smo se posladkali s krofi. V Velenje smo prispeli ob 17. uri. Starši so nas že pričakovali.

Tako se je končal naš raziskovalni izlet v Kranjsko Goro. Bilo je zanimivo in poučno.

Čebelar na obisku

Tretješolci smo v okviru projekta Tradicionalni slovenski zajtrk povabili v razred čebelarja Drev Sandija, ki nam je predstavil delo čebelarja. Predstavil nam je avtohtono kranjsko čebelo – sivko, čebeljo družino, razmnoževanje in razvoj čebel, čebelje pridelke, pomen čebel v okolju... Veliko nam je povedal o čebelah in mi smo imeli zanj veliko vprašanj. Pokazal nam je čebelarsko obleko, ki smo jo lahko tudi oblekli.

Postali smo pravi čebelarji. Ob koncu smo skupaj s čebelarjem in čebelicami še zapeli in zaplesali.

VSEM PA SPOROČAMO, DA SO ČEBELE IZREDNO POMEMBNE ŽUŽELKE, ZATO JIH VARUJMO. KO BO IZGINILA ČBELA Z OBLIČJA ZEMLJE, BO ČLOVEK PREŽIVEL LE ŠE ŠTIRI LETA. KO NI VEČ ČEBEL, NI VEČ OPRAŠEVANJA, NI VEČ RASTLIN, NI VEČ ŽIVALI, NI VEČ LJUDI ...

Čebelice, čebelice ...

V petek, 15. 11. 2019 so drugošolci POŠ Vinska Gora imeli naravoslovni na temo čebelarstva. Dan smo pričeli s tradicionalnim slovenskim zajtrkom. Mmm... res nam je teknil sladki med na domačem maslu. Po zajtrku so se nam v učilnici pridružili tretješolci s čebelarko gospo Heleno Bezgovšek Vodušek. Predstavila je delo čebelarja, pridelavo medu in razložila pomen čebel za človeka. Z zanimanjem smo jo poslušali, saj je s seboj prinesla ogromno zanimivih stvari: Až panj s satnicami, čebelarsko obleko in pokrivala, čebelarske pripomočke, cvetni prah, živo čebelico in sladek medeni sat, ki smo ga lahko tudi pokusili. Gospa Helena je prikazala tudi, kako se izdelava satnica in učenci so ji z navdušenjem pomagali. Ob 10. uri so se vsi učenci šole zbrali in zapeli znano pesem Lojzeta Slaka: Čebelar. Zelo usklajeno pa so tretješolci zaplesali še čebelji ples (Čuki). Po malici so se ga naučili tudi drugošolci. Sledilo je še ustvarjanje. Najprej so učenci spoznali, kako lepe panjske končnice so včasih slikali ljudje. Nato so se v poslikavi preizkusili tudi sami. Na lesenih deščicah so nastale čudovite panjske končnice. To je bil res zanimiv dan!

učiteljica Jasna Ovnik

Tretješolci v Minicity Ljubljana

V četrtek, 28. 11. 2019, smo se učenci tretjega razreda podali v prestolnico Slovenije, kjer smo obiskali kreativno otroško mesto Minicity.

V njem stojijo policijska postaja, bolnišnica, porodnišnica, pekarna, banka, zobozdravstvena ordinacija, pa tudi televizijski studio, trgovina ter še druge enote. V tem mestu otroci stopimo v čevlje odraslih in na igriv način spoznavamo raznolike poklice in se učimo o svetu, ki nas obkroža.

Na tehniškem dnevu smo bili deležni 3-urnega vodenja s pomočjo zabavnih animatorjev. V trgovini smo sedeli za blagajno, »poskenirali« izdelke in nato »poračunali«, v porodnišnici smo skrbeli za nedonošenčke v inkubatorjih ter spoznali pripomočke, ki jih uporabljajo policisti pri delu. Najbolj nam je bila vseč preizkušnja nastopanja pred kamerami kot pravi tv voditelji/voditeljice. Posnetke smo si z velikim zanimanjem ogledali naslednji dan v šoli.

Preživeli smo igriv, poučen in vsekakor nepozaben dan.

Sprejem prvošolcev v šolsko skupnost na POŠ Vinska Gora

Ker so bili učenci 5. r v "šoli v naravi", smo v Vinski Gori sprejem opravili v sredo, 27.11.2019.

Prvošolce so v učilnici pričakali vsi učenci in učiteljice ter jim pripravili zabavni kulturni program. Lana in Nace sta pred publiko vabila nastopajoče, ki so se predstavljali s svojimi instrumenti, čarovnijami, lego zgodbo, judo predstavo in plesom. Pred svečano zaobljubo sta še preverila, koliko so se prvošolci v tem času že naučili. Ker so pokazali svoje znanje in spretnosti, so se vsi strinjali, da jih še uradno sprejmemo v skupnost učencev OŠ Gorica – POŠ Vinska Gora. Za spomin je vsak prvošolec dobil še vrečko suhega sadja ter priponoko šole.

Sprejem prvošolcev v šolsko skupnost

V sredo, 20. novembra 2019, na svetovni dan otrok, smo učence 1. razreda sprejeli v šolsko skupnost Osnovne šole Gorica.

Ta svečan dogodek so s petjem, plesom in kančkom smeha popestrili učenci od 3. do 9. razreda. Prvošolci so ob tej priložnosti prejeli v spomin priponko naše šole, katera jih bo spominjala na leto, ko so prvič prestopili šolski prag. Prvošolce je pozdravil tudi gospod ravnatelj, Ivan Planinc, ki jih je ob tej priložnosti tudi opomnil, da je naloga dobrega učenca zelo odgovorna in pomembna. Dobrodošlico na naši šoli jim je izrekel tudi predsednik šolske skupnosti,

Gregor Štukovnik, učenec 9.a razreda. Da pa je sprejem ostal v sladkem spominu, so vsi prvošolci dobili tudi škrnicelj suhega sadja in orešchkov.

Po končani prireditvi so prvošolci skupaj s svojimi učiteljicami zapeli šolsko himno in pokazali, da jo že res dobro poznajo.

Vsem prvošolcem ob vstopu v šolsko skupnost čestitamo in jim želimo veliko uspehov na njihovi nadaljnji učni poti.

Šolska skupnost OŠ Gorica

Šola v naravi – naši petošolci na Slivniškem Pohorju

...

Ko zadiši po kruhu ...

V torek, 12. 11. 2019, je na POŠ Vinska Gora zadišalo po kruhu. V okviru naravoslovnega dne, smo se odločili, da se naučimo speči hlebček slastnega kruha.

Zavihali smo rokave, si nadeli predpasnike in pekovske kape, ter se lotili dela. Pri tem sta nam priskočili na pomoč babici Irena Rednak in Cvetka Jurko. Pokazali sta nam postopek izdelave kvašenega testa in različne vrste moke. Mi pa smo postali pravi peki, ki smo »spretno« oblikovali hlebčke. Pri tem smo neizmerno uživali in poslušali nasvete babic, ki imata s peko kruha že veliko izkušenj.

Medtem ko smo čakali, da naši izdelki vzhajajo in da bodo pečeni, smo spoznali, kako pridobimo moko in se naučili pesem Ob bistrem potoku. Zelo lepo je bilo, ko je v razredu odmevala slovenska ljudska pesem, zato smo ob njej zaplesali.

Od zrna, ki ga kmet položi v zemljo, do slastnega grižljaja je potrebno mnogo truda, časa in ljubezni. Tudi mi smo vložili veliko truda in ljubezni v peko našega kruha. Veseli smo bili, ker nam je peka odlično uspela. Hvala vsem za lepo izkušnjo!

Tretješolci POŠ Vinska Gora

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tretješolci OŠ Gorica Velenje smo se tudi letos aktivno vključili v vseslovenski projekt

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK.

Že v začetku šolskega leta smo si zadali nalogo, da bomo zdravo živeli, zato smo raziskovali mleko, kruh in čebele. Veliko smo tudi telovadili in plesali. Pogovarjali smo se o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, pomenu in prednostih lokalno pridelanih živil slovenskega izvora ter ohranjanju čistega okolja.

Vse to smo predstavili tudi gostom, ki so se odzvali našemu povabilu na zdrav slovenski zajtrk. Gospod Gregor in gospa Marta Potočnik s kmetije Ročnik Potočnik, ki nas prijazno vsako leto gostita na njihovi kmetiji in čebelar gospod Sandi Drev, ki nam je slikovito predstavil pomen čebel

za človeštvo, so bili nad našo predstavitevjo navdušeni. Prav tako nista skrivala navdušenja nad našim znanjem predsednik KS Gorica gospod Dražen Mrkonjić in gospod ravnatelj Ivan Planinc.

Po zajtrku smo se pridružili najštevilčnejšemu pevskemu zboru v Sloveniji in usklajeno kot čebelja družina zapeli priljubljeno pesem Čebelar.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali pri izvedbi projekta, ki smo ga zaključili z zdravim slastnim zajtrkom.

Srečanje planinskih krožkov OŠ Gorica in POŠ Vinska Gora

Že dolgoletna tradicija je, da se sredi decembra podamo na pot vsak izpred svoje šole in se nato srečamo na Tuševem, kjer si izmenjamo darilca za simbolični znesek 5€. Minulo soboto (14.12.'19) se nas je iz Vinske Gore odpravilo 14, iz Gorice pa jih je prispelo 10, skupaj torej 24 udeležencev. Goriško skupino pohodnikov je letos pospremila planinska vodnica Sabina Melanšek, naša bivša učenka, hkrati pa tudi članica PD V.Gora, saj sta bili obe siceršnji mentorici goriškega krožka (Branka Mestnik in Mojca Albreht) v bolniški.

Pohod vsako leto izvedemo v vsakem vremenu, ker nismo iz sladkorja (kakor vedno piše na obvestilu), letos pa nas je vreme nagradilo s snežno odejo in soncem. Zjutraj ob startu sta bili cerkev in Gonžarjeva peč še v megli, a že kmalu sta se pokazali v snežni bleščavi še lepši kot sta sicer.

Otroci so neizmerno uživali, pa tudi starši so bili zadovoljni. Prijetno je bilo gaziti sneg preko gležnjev, nad G. pečjo pa ga je bilo celo do sredine meč. Na Tuševem so si otroci naredili progo za spuščanje po nenevarnem bregu in uživali, oblečeni v nepremočljive hlače in bunde. Dedi Franc je na Tuševem z otroško pomočjo naredil velikega snežaka, ob katerem smo se pred odhodom še fotografirali. Ob spustu v dolino pa so postali razposajeni tudi starši, saj ni manjkalo kepanja in krikov radosti ob snežnih bombah, ki so presenetile enkrat enega, drugič drugega.

Otroci bi se zagotovo strinjali, če zapišem, da je bil ta preprosti »pohodek« v našo bližnjo okolico eden prijetnejših, zagotovo pa je bilo dobrodošlo tudi druženje tako med otroki kot med starši.

Nada Štravs

Dobrodelni bazar in praznično prireditev izvedli tudi v Vinski Gori

V torek, 17. 12. 19 smo imeli tudi delavci in učenci na POŠ Vinska Gora naš VELIKI DAN. Učenci so ves mesec pripravljali različne božično-novoletne izdelke in prinašali stvari za SREČELOV. Najbolj so se veselili, da bodo lahko prodajalci za pulti in med ljudmi prodajali srečke. Svoje naloge so ob pomoči učiteljic odlično opravili, saj smo skupaj zbrali res veeeeelik znesek (1.306.20 €) – za 70 učencev je to res lep izkupiček. Seveda pa imajo zanj največ zaslug starši, ki so najprej prispevali svoje izdelke (jih dali na srečelov ali za prodajo) in nato še pokupili vse srečke in večino izdelkov.

Na odru pa se je odvila prireditev, na katero so bili vabljeni vsi, od najmlajših otrok do najstarejših krajanov, ki so jih upokojenci in KS povabili na srečanje in pogostitev. Otroci pa so seveda težko pričakovali dedka Mraza. Preden je res prišel, so na odru nastopili tako učenci šole kot tudi vrtca, v uvodu pa so se z gledališko predstavo »Podganca išče moža« izkazali igralci iz Škal. Obiskovalcem so prijetne praznike z odra poleg učencev zaželeli še predsednik KS Vinska Gora, pomočnica ravnateljice Vrtca Velenje in ravnatelj šole Gorica.

Mirne družinske praznike in srečno 2020 vsem skupaj želimo tudi vsi iz POŠ Vinska Gora!

Nada Štravs

Matematične priprave

Ponedeljek, 13. 1.

Okoli pol devete ure zjutraj smo se polni navdušenja in radovednosti odpravili proti domu CŠOD Prvine. Zaradi preozke ceste avtobus ni uspel speljati v oster ovinek, zato smo imeli krajši pohod do doma. Po okusni malici smo se razdelili v sobe, ter imeli krajši počitek. Nato smo se zbrali v jedilnici doma in reševali različne matematične naloge. Sledilo je zaslužen kosilo. Po ponovnem počitku smo zopet napeli možgane in nadaljevali z matematiko. Sledil je še zadnji obrok dneva, večerja.

Torek, 15. 1.

Zjutraj smo se zbudili v prečudovito sončno jutro in odšli na zajtrk. S polnimi želodci smo se odpravili na krajši pohod na Čemšeniško planino. Po prihodu v dom je sledil zaslužen počitek. Kmalu za tem smo napeli svoje možgane in reševali naloge. Sledilo je okusno kosilo. Nato je prišel g. Uroš Kuzman, ki nam je s pomočjo manjšega kviza na zabaven način predstavil matematiko. Zmagovalci so dobili slastne trojanske krofe. Vrnili smo se v učilnice, kjer smo reševali zabavne naloge in sestavljali nogometno žogo. Ko se je zmračilo smo odšli na večerjo. Zdaj pa imamo prosti čas in se igramo razne družabne igre.

Pevske priprave OPZ

Ponedeljek, 13. 1.

Za nas se je ta teden pričel malo drugače. Zjutraj, malo po 8. uri, smo se pevci od 2. do 5. razreda odpravili na intenzivne pevske priprave. Pot, do ČŠOD doma Prvine, je bila tako vijugasta, da smo morali zadnji del poti prehoditi kar peš.

Po kratkem pohodu, smo se okrepčali z več kot zasluženno malico in si uredili sobe. Za tem, smo se zbrali na pevskih vajah.

Bolj kot se je bližala ura kosila, bolj nam je pomagal peti tudi naš želodček. Po odličnem kosilu, pa so sledile delavnice. Izdelali smo si lučko za večerni pohod, ter masko, ki jo bomo potrebovali za ples v maskah.

Kjer je zabavno, čas zmeraj hitro teče, in tako je bil zopet čas za popoldanske pevske vaje. Po vajah smo imeli nekaj časa za druženje po sobah, nato nas je čakala večerja.

Zvečer pa se zaradi slabšega vremena nismo mogli odpraviti malo po svoje, smo si pa zato pripravili kino in si ogledali slovenski film – Gremo mi po svoje.

Torek, 14. 1.

Skozi okna je posijalo sonce in nas s svojimi sončnimi žarki prezgodaj zbudilo. Prebudili so se tudi naši lačni želodčki, zato smo se odpravili na zajtrk.

Po zajtrku smo si učenci morali pospraviti sobe, saj ves čas bivanja poteka tekmovanje, za najlepše pospravljeno sobo.

Nato so sledile pevske vaje. Za dobro in lepo petje je pomembno, da je ogreto celo telo, zato vsake vaje pričnemo z razgibavanjem. Sledi opevanje, s tem pa so naši glasovi pripravljeni na zahtevne pesmi. Res da se včasih ob tem že kar utrudimo, zato pa učiteljici dobro vesta, kdaj potrebujemo kratko pavzo. Pevske vaje tako potekajo vse do kosila.

Da pa ne boste mislili, da samo prepevamo, imamo po kosilu čas za druženje, delavnice in športne aktivnosti.

No ampak temu, pa vseeno sledijo popoldanske pevske vaje.

Današnjo večerjo pa smo pričakali malo vznemirjeni, saj smo vedeli, da nas danes čaka premierni izbor TOP MODELA PRVINE. Oblekli smo si svoje najljubše obleke, dodali ličila in zabava se je lahko pričela. Top modelu smo podelili lento, za nagrado pa so nam učiteljice pripravile ples v maskah.

Imeli smo se super, le pogledajte si nas, na fotografijah.

Sreda, 15. 1.

Kako hitro čas beži, že je tu naš zadnji dan. Zbudili smo se v sončno jutro in se odpravili na zajtrk. Po zajtrku smo hitro pospravili sobe, spakirali kovčke in se odpravili na zadnje pevske vaje.

Tudi danes so vaje minile zelo hitro, saj smo vsi nestrpno pričakovali razglasitev najboljše sobe. Učiteljice niso ocenjevale le pospravljene sobe, ampak tudi nočni mir, vedenje v jedilnici, na pevskih vajah in na delavnicah. Rezultati so bili zelo izenačeni, a vendar je priznanje za najboljšo sobo prejela soba Blaž.

Sledilo je kosilo, po kosilu pa odhod domov. Vsi smo že komaj čakali, da vidimo starše in se jim stisnemo v objem.

Komaj čakamo naslednje leto, saj smo se imeli super!

Intenzivne priprave MPZ

Pevke MPZ smo se odpravile na intenzivne pevske priprave v ČŠOD Prvine pod Čemšeniško planino. Tam nas je pričakal toplejši sprejem v pravkar prenovljen dom. Takoj po dobrem kosilu smo se lotili pevskih vaj. Zavzeto smo vadile, saj vemo, da moramo biti dobro pripravljene za nastop na reviji Pozdrav pomladi in ostale pomembne nastope v tem šolskem letu. Upamo, da si bomo s trdim delom in vajo prislužile nastop na državnem tekmovanju s čim boljšo uvrstitvijo. Seveda pa smo imale tudi nekaj časa zase in sprostitev. Za to smo poskrbele zvečer, ko smo se zabavale s pantomimo in se razgibale s plesom.

Lea Videmšek, 8.a

Šestošolci v šoli v naravi

1. DAN: Po uspešnem prihodu na Kope, smo se razdelili v sobe in se kmalu odpravili na smučišče. Razdelili smo se v skupine in že začeli z učenjem smučanja. Zvečer smo si naredili naglavne svetilke in se odpravili na nočni pohod.

2. DAN: Vreme, vreme, vreme,... Zaradi slabe vidljivosti in vetra na smučišču, smo začeli s poukom že dopoldan. Ampak nič zato, smo pa popoldan več smučali. Večerni program smo zaključili z ogledom filma Ledene steze.

3. DAN: Vreme se je izboljšalo in zato smo dopoldan preživeli sončen dan na smučišču, popoldan pa poslušali poučno in zanimivo predavanje: Nevarnosti v gorah. Za super zaključek dneva, pa je sledila nočna smuka.

4. DAN: V četrtek se veselimo, da v tekmovanju v veleslalomu pokažemo, kaj smo se naučili. Misli pa nam že uhajajo na večerni zaključek, kjer se bodo sobe predstavile in sledila bo zabava.

5. DAN: Starši, prihajamo!

V Vinski Gori obeležili kulturni praznik

Kot vsako leto so šolarji POŠ tudi letos v sodelovanju s Kulturno prosvetnim društvom Vinska Gora pripravili kulturni program za celoten kraj. S skupnimi močmi smo ga izvedli v četrtek, 6. 2., ob 17. uri v spodnji dvorani Večnamenskega doma. Program je bil pester, saj je vseboval recitacije, malce igre, petje v različnih sestavih in ples, celo baletno točko.

S strani KPD so nastopili tudi nekateri naši bivši učenci, ki so sedaj že odrasli oziroma zaključujejo študij. Prav ponosni smo nanje, da so ohranili ljubezen do lepe slovenske besede in kulture nasploh. Obiskovalcev je bilo precej, mala dvorana je bila polna in ljudje so bili z videnim programom zadovoljni.

Šolarji bomo kulturni dan imeli v torek, 11. 2., v sklopu katerega si bomo v velenjskem hramu kulture ogledali tudi otroško opero Janko in Metka. Se že veselimo!

Nada Štravs

Medgeneracijsko sodelovanje v Vinski Gori

Že od nekdaj velja, da se otroci in starejši zelo radi družijo, se drug od drugega učijo, se v znanju in izkušnjah dopolnjujejo, medsebojno občudujejo in se seveda spoštujejo. Dolgoletna tradicija je že, da šolarji s kulturnim programom razveselijo svoje dedke in babice iz Društva upokojencev Vinska Gora pred njihovim letnim zborom članov. Tudi v petek, 14. 2., je bilo tako. V večnamenski dvorani se je zbralo preko 130 ljudi in zanje smo poleg zabavnega programa pripravili tudi razstavo otroških izdelkov, tako likovnih kot tudi praktičnih, v vseh mogočih materialih in tehnikah. Upokojenci pa so razstavili nekaj svojih izdelkov in tako pokazali mlajšim, kaj vse se da izdelati.

Starejši so bili nad nastopom otrok navdušeni, ravno tako so pohvalili izdelke, ki smo jih postavili na ogled. Mi pa smo z zanimanjem pogledali rezultate njihovih pridnih in vztrajnih rok. Še jih bomo povabili v šolo in še se bomo učili od njih, saj imajo kaj pokazati in spretnosti in znanja prenašati na nas, mlajše.

Zadovoljstvo je sodelovati, delati z roko v roki. Hvala, upokojenke in upokojenci, babice in dedki!
Nada Štravs

Projekt Naučimo se smučati

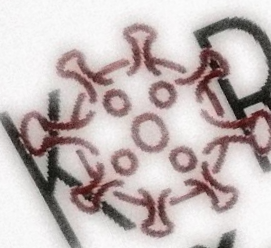
Petošolci smo v tednu od 17. do 21. 2. smučali na Golteh v okviru projekta Naučimo se smučati, ki ga organizira šola v sodelovanju z MO Velenje in SK Velenje. Vsako leto se ga z veseljem udeležimo, saj je petdnevna smuka brezplačna. Učenci, ki nimajo svoje opreme, si jo lahko tudi izposodijo. Vsak dan smo se z avtobusom odpeljali do Žekovca, od koder smo se z nihalko povzpeli do smučišča na Golteh. Nekateri smo na smuči stopili prvič, a bili vseeno vztrajni in pogumni in na koncu navdušeni, ostali pa so svoje »smučarsko znanje« izpopolnili in nadgradili. Zadnji dan smo se vsi preizkusili v tekmi med količki.

Teden brez pouka in domačih nalog, preživet na snegu in smučeh, nam bo vsem ostal v lepem spominu.

POUK NA DALJAVO

(od 16. marca do ...)

NE KORONAJ GA,
 OBDRŽI METER ALI DVA

Metulji upanja

Učenci tretjih razredov smo pri likovni umetnosti izdelali metulje upanja, da bi tako svojim prijateljem povedali, da mislimo nanje, da jim želimo le najboljše in da jim pošiljamo upanje.

Tako zdaj naši metulji z oken, balkonov in vrtov pozdravljajo in razveseljujejo naše prijatelje, znance, sošolce, učitelje in cel svet!

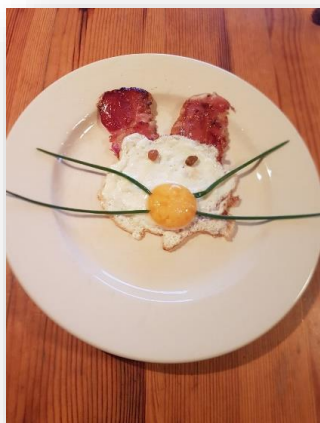
Tretješolci ustvarjajo

Tretješolci smo v tednu pred veliko nočjo pri likovni umetnosti iz starih nogavic ustvarjali zajčke, iz papirja pa velikonočne jajčke. Postopek za izdelavo zajčkov je preprost, saj potrebujemo le riž, s katerim napolnimo nogavico, gumice, škarje, črn flomaster ter trakec, ki ga zajčku zavežemo okoli vratu. Dekoracije že lepo krasijo mize doma in nam bodo pričarale praznično vzdušje.

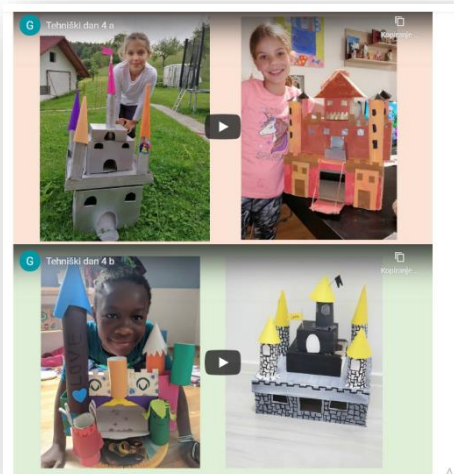
Tehniški dan sedmošolcev

Sedmošolci so imeli v petek, 9. 4., tehniški dan – pripravljali so se na veliko noč. Med drugim so izdelali tudi velikonočne dekoracije in kaj dobrega spekli.

Tehniški dan četrtošolcev

Četrtošolci nismo gradili gradov v oblakih, ampak se učili in ustvarjali – čeprav na daljavo!

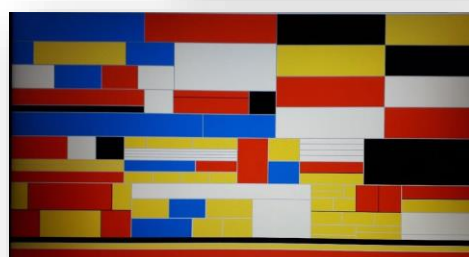
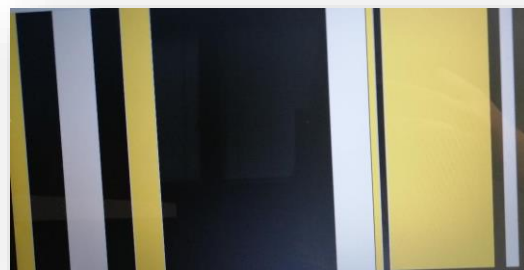
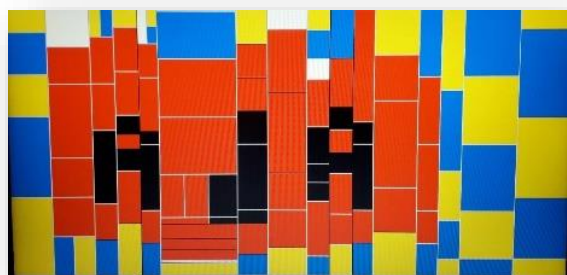
LIKOVNO SNOVANJE

Likovno delo po vzoru Pieta Mondriana

Pozdravljeni,

Pošiljam vam moj izdelek. Naloga, ki ste nam jo dali mi je bila všeč, ker je bila zanimiva in povsem drugačna, kakor smo vajeni. Všeč mi je bilo, da sem lahko ustvarila več različnih slik (slika je imela več različic), ob tem pa sem se tudi zabavala. Upam, da ste dobro.

Lp. Sara Klanfer Strniša

Tretješolci ustvarjajo

Tretješolci smo v tednu pred veliko nočjo pri likovni umetnosti iz starih nogavic ustvarjali zajčke, iz papirja pa velikonočne jajčke. Postopek za izdelavo zajčkov je preprost, saj potrebujemo le riž, s katerim napolnimo nogavico, gumice, škarje, črn flomaster ter trakec, ki ga zajčku zavežemo okoli vratu. Dekoracije že lepo krasijo mize doma in nam bodo pričarale praznično vzdušje.

Sedmošolci so tudi iz kartona izdelovali srednjeveške gradove in viteze. Odlično jim je uspelo.

Mej se fan v korona time

“Pršla je korona v karanteni sm
dolgcajt mi je nemorm s frendi vn
ostan doma vse bo še vrede
vsaj tk boš neki dobrega naredu.
In pol razmisljaš bom ostau doma rajš pol pa drug dan
čakaš sun rise.
Poklič družino mej se fajn
poklič frende mej se fajn.
Nared neki kar si dougo hotu mej se fajn.
Bod kreativen uglavnem mej se fajn.
Pišem učim se, berem knjige,
trosim rime, delam to kar veseli me.
Usi so rekli kk bo leto 2 20 boljše
sam mi se zj borimo da bo mirno
U glavnem kar nardimo da nikol se ne
pustimo
mormo z maskami u trgovino
posvetimo cajt z družino.
Asisten skype arnes zoom
delamo za šolo preko spleta ful
delam sproti če ne v zaostanku bom
ka se dogaja sam še čakam storm.
Usi upamo da virus čim prej zgine in da vlada vse
ukrepe ukine vse da mine.”

S PISALOM PO ZEMLJEVIDU

S pomočjo pesmi Andreja Rozmana Roze *Veseljaki iz Žalca* so učenci iskali zanimive kraje na zemljevidu in o tem napisali pesem.

Veseljaki iz Žalca

hodijo po ribe v Žabnico in po žabe v Ribnico,

po kostanj na Slivnico in po slive v Kostanjevico,

po železo v Kamnik in po kamne v Železnike,

po volkove v Zajčjo dobrovo in po zajce v Volčji potok,

po polže na Rakek in po rake na Polževo,

po višnje v Borovnico in po borovnice v Višnjo Goro,

po konje na Kozjansko in po Koze v Slovenske Konjice.

Veseljaki iz Žalca

hodijo k vojakom v Ljubno in k ljubicam v Vojnik.

Njihovi najboljši prijatelji so pritlikavci iz Velikovca.

Malo iz Velenja (avtorja Metod in Domen Lamot)

Hodijo po ajdo v Hrušico in po hruške v Ajdovščino,
Po gobe v Paradiž in po paradižnik v Gobovce,
po zidake v Deskle in po deske v Zidani Most,
po belo v Črni vrh in po črno v Belico,
po govedino v Svinjsko in po svinjino v Goveji Dol,

ANDREJ ROZMAN ROZA

Andrej Rozman Roza je vsestranski umetnik; pesnik, pisatelj, dramatik, režiser in igralec ... Piše parodične in komične pesmi, pravljice in gledališke komedije za otroke in odrasle, predeluje klasična besedila za druge medije oziroma jih prestavlja v sodobnost. Marca 2003 je ustanovil [Rozinteatr](#). To je repertoarno gledališče s predstavami za občinstvo od dveh let do zadnje ure. Nima lastnega odra in večino predstav odigra na gostovanjih. Nastopa na najprestižnejših gledaliških odrih ter na alternativnih in amaterskih prizoriščih doma in po svetu.

po kobile v Polhov Gradec in po polhe v Kobilje,
po kače v Klopce in po klope v Kačji Potok,
po javor v Topolšico in po topol v Javornik,
po šture v Lesce in po les v Šture,
po komolce v Kolenč vas in po kolena v Komolec,
po vojake v Ribčev Laz in po ribiče v Vojsko,
po mak v Vinsko Goro in po vino v Makole.

Slovenija moja dežela

Leon Abina

Jaz hodim naokoli BLED, moja prijateljica pa je ČRNA (Črna na Koroškem),
jaz sem MIREN, ona pa je MIRNA (Mirna na Dolenjskem),
jaz imam kobilu po imenu KOMARNICA, ona pa ima komarja po imenu KOBILJE,
jaz grem po sove v RIBNO, ona po ribe v SOVJAK,
jaz po vrbe na BREZJE, ona po breze v VRBO,
jaz po češnje v OREHOVO, ona po orehe v ČEŠNJICE,
jaz po repo v HLEBCE, ona po hlebec v REPNJE,
jaz po krte v JEŽCE, ona po ježe v KRTINO,
meni je HUDO, ona pa HOČE vse.

POPOTNIK

Pot sem začel v Brezovici,
 kjer sem se zapletel v mušicah.
 Mušice sem iz tebe pobral
 in se v Ribnici po njih zapletal.
 Pot me je vodila v Lince,
 kjer sem videl luče,
 v Lince, kjer sem kupil nove čevlje.
 Medeljeval sem v Lince,
 kjer sem kumarije nabiral.
 Na kumarije sem se spustil v Lince
 in sem se zapletel v Lince.
 V Lince sem se odpravil v Lince,
 kjer so mi s prijatelji povedali nove fore.

Tilen Hriberšek

12214.....

V pošteni vasi so čudni ljudje in v čudnem selu
 pošteni ljudje.
 V Zajčjem Dolu zajcev ni, najdemo pa v Svinškem
 svinje tri.
 Gredo po govedo v Račje selo in po race -
 Goveji Dol.
 Gre v jamo Huda lukna in najde luknjo
 v Hudi jami.

Tinkara Maher

VESELJAKI IZ VELENJA

grejo k Luciji v Strunjan in v Lucijo po strune,
 nato splezajo na Storžič na sneg in v dolino po storže na
 Snežnik.

V Novi Gorici preizkušajo stole, na Stolu pa opazujejo nove
 gore.

V Nemce po koprive za vrt, v Koprivni pa zarad' karantene ni
 turistov - Nemcev.

Na koncu pa še v Florjan, kjer veseljačijo ves dan.

Tonja Juršnik

Lina Rupreht

KRAJEVNA SESTAVLJANKA

V ZAJČIEM DOLU NIMAJO VEČ ZAJCEV,
SAJ SO JIH LISICE IZ LISIAKOV VSE POJEDLE.

IZ GORNJEGA BLATA SE JE V MORJE
PRIŠEL OKOPAT KONJ.

V POŠTENI VASI SO VSI ZELO ČUDNI,
NA ČUDNEM SELU PA SO LJUDJE POŠTENI.

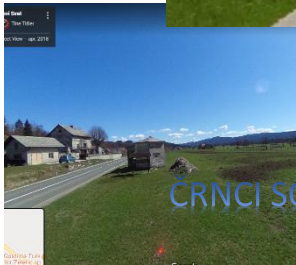
V PUŠČAVI SO SE IZGUBILI ČRNCI,
KI SO ISKALI NOVI SVET,
KER SO BILI LAČNI,
SO POKLICALI PRIJATELJE IZ GOVEJEGA DOLA.
TUKAJ PA SO PODATKI NEKATERIH KRAJEV:

GOVEJI DOL JE NASELJE V OBČINI SEVNICA.

NOVI SVET JE NASELJE V OBČINI LOGATEC.

ČRNCI SO NASELJE V OBČINI APAČE. TAM STOJI BAROČNI DVOREC FREUDENAU
IZ 17.ST.

PUŠČAVA

JE NASELJE V OBČINI MOKRONOG.

Luka Mlakar

MOJA PESEM

V soboto sem šel v Veliko Nedeljo, v nedeljo pa v Mursko Soboto.
sem že dolgo iskal v Ljubi in lipo nabiral v Ljubljani,
I. sem tisto hodil v Ljubljani in šole pobral v Ljubljani,
sem brisale nabiral v Ljubljani in Ljubljani v Ljubljani,
po Ljubljani sem se odpravil v Ljubljani po vodo po v Ljubljani.

Alen Beriša

S PISALOM PO ZEMLJEVIDU

Hodijo po kose v Ljubljani in po kose na Kozje,
po ribe v Peteljineh in po ribe v Ribnici,
po kose v Bukovici in po kose v Ljubljani,
po juho v Kladje in po kladivo v Župno,
po javor v Ljubljani in po javor v Ljubljani,
po deske v Ljubljani in po deske v Deskle.
Veseljaki iz Ljubljani imajo prijatelje, župnika iz Žup.

Rok Klančnik

VESELI CELJAN

- 1. Metlika po pivu in v Ljubljani po metli.
- 2. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.
- 3. Na Kozje po kose in v Ljubljani po kose.
- 4. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.
- 5. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.
- 6. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.
- 7. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.
- 8. Ljubljani po kose in v Ljubljani po kose.

Veseli Celjan se veseli, če se narodnemu Ljubljani kaj zgodi.

PESMICA

Iz Lenarta k mojemu prijatelju Lenartu.
 Po zlato v Kihovljan, in po Riha v Klatajevci.
 Po Ivanu na Kozjanke in po kose na Sv. Trana.
 Po hrivke v Borovnice in po borovnice v Gluškovce.
 Po Ajdo v Besnice in v Ajdovščini odgnati les.

Miša Časl

Tilen Zupančič

PE SMICA

Po flako v laiko,
 po ribe v Ribnico,
 po friski v duce,
 in kakavico v Kubarovo.

Po pa gremo po staro v Starše,
 Po mle v ~~otkovanis~~. Velava nas.

veselo

Naloga - izvir dnava

Tudi jaz sem iskal kraje po Sloveniji 20.4.
 nazivnimi imeni. Jih je kar nekaj.

Moji veseljaki so pa takšni:

Kadijo po vino v Bele vode in vodo v Vinke gore.
 Po travo v Koprivnico in po koprive v Travniki.
 Po kole v Kocenje in hoke v Mahole.
 Po jelere na Paški bozjak in kose v Jelendol.
 Po pa so naši veseljaki, lačni, gredo po buče
 v Ajdovščino in ajdo v Buče.

Amadej Javornik

Julija Prislan Janej Čebular

PESEM

Gledali so po Florijani v Ljubi in Ljubo v Poljani,
 na njivi v Romnik in po kose v Ajdovci,
 po kose v Poljani in na polje v Poljani,
 po lok v Miren in po mir v Loke,
 po Mogo v Ljubi in po knji v Loka.

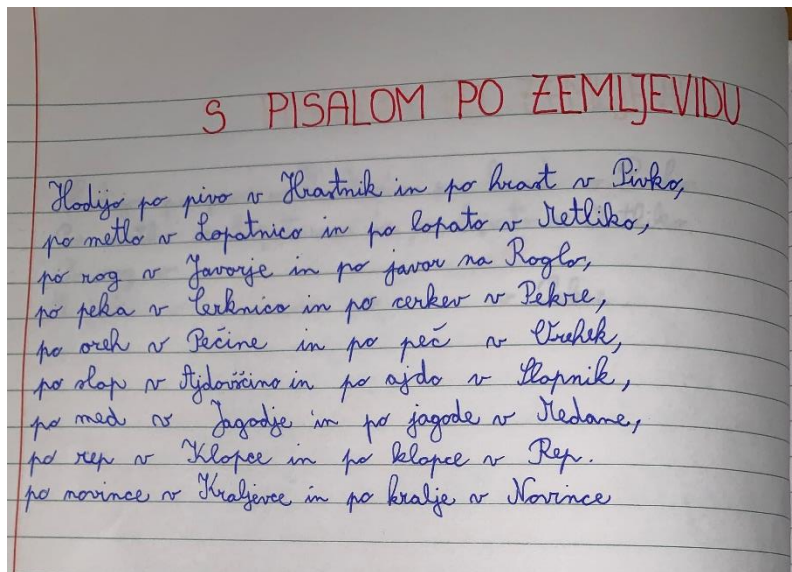
PESMICA

Hodijo v mesto na Selo pri Bledu
in na selo v novo mesto,
hodijo v soboto v Veliko Nedeljo in
v nedeljo v Mursko Soboto,
hodijo po smreke v Brezje in
po breze na Smrekovec,
hodijo v jame v Kranjsko Goro in
na gore v Jamo,
hodijo na polje v Babni vrt in
in na vrt v Polje.

Nika Tišljarič

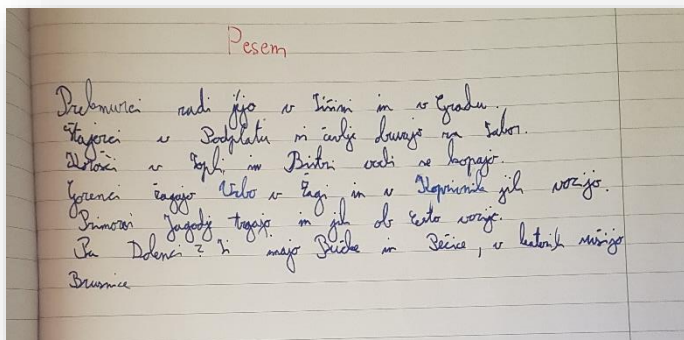
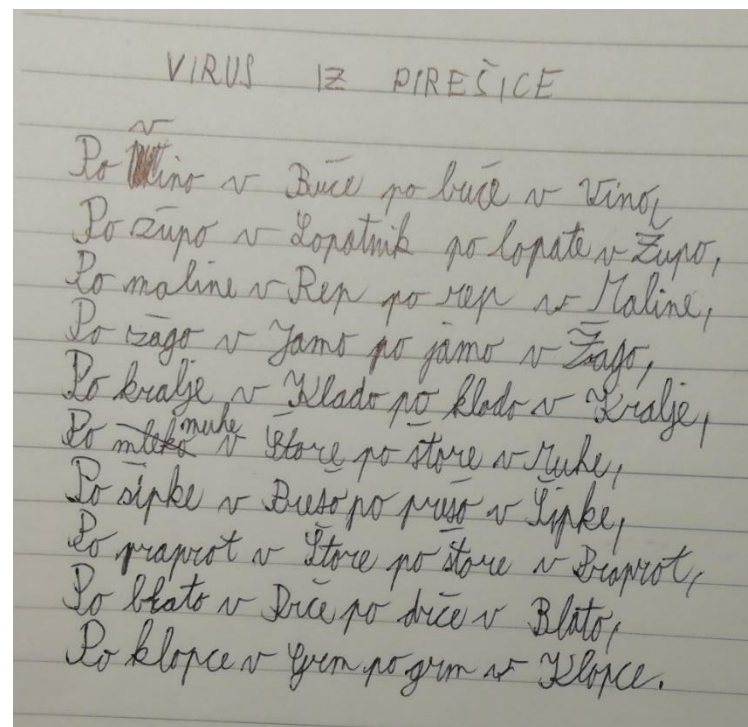
PESMICA

Na vrhu stojim in na Kanal strmim.
Si malo miru zaželim,
zato v Tišino odhitim.
Ker tukaj mi ni lepo,
mi mogoče v Nunski grabi bo.
Tukaj ljudi je premalo,
zato bo v Borovnici zavreščalo.
Tukaj fešta je taprava,
saj iz Retja glasba je igrala.
Dobro smo se ga nalili,
saj smo vino iz Jeruzalema pili.
Tega pozabiti se ne da,
saj vsak iz Velenja zabavati se zna.

Elena Vučetić Djurić

Domen Sedovšek

Anže Brecl

Amila Hodzić

Zabavljači z Bleda

Hodijo po piščančke v Pivko in po čipke v Idrijo,

Po ribe v Ribnico in grozdje v Mursko Soboto,

Po steklo na Rogaško in na bazen v Laško,

Po les v Gozd in vodo v Potok.

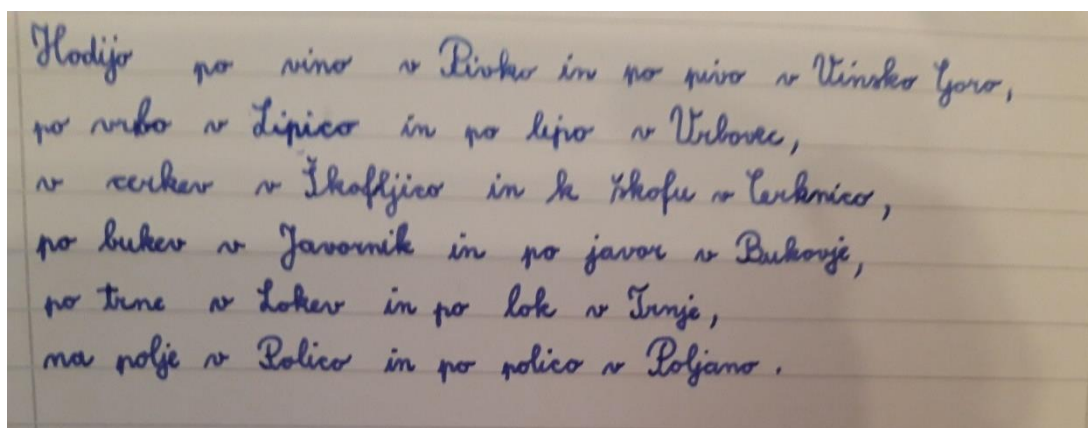
Hodijo po lignit v Velenje in svinec v Mežico,

Po kostanj na Slivnico in slive na Kostanjevico,

Po močvirje v Travniki in travo v Moravče,

Po višnje v Borovnice in borovnice v Višnjo goro.

Dajana Ratkovic

Hodijo po vino v Pivko in po pivu v Vinarsko Goro,
po ribo v Lipico in po lipo v Vrbovec,
v cerkev v Idrijo in k škofu v Cerkljevo,
po bukev v Javornik in po javor v Bukovje,
po trne v Lokar in po lok v Trnje,
na polje v Polico in po polico v Poljano.

Zmeda v ČUDNEM SELU

je nastala ko so rane šle na Zajčji vrh. Ravbarji iz Paštene vasi so povabili poštepjake iz Ravbarkomande na Prisle so še srinje iz Lisjakov in lisjaki iz Svinjskega.

Prebivalci Župe so prenesli vino, tisti iz Vina pa župo. Orli iz Jelendola so krožili nad jeleni, ki so se odpravili na pot v Orle. Nekdo se je spomnil, da so pozabili na pre iz Kurje vasi, zato je Pasja ravan ponje poslala vse svoje kure.

Tri buče iz Buče so bile premalo, da bi se vsi najedli.

V Podbradi so trdili, da se je ves skupaj dogajalo neli četitek. Podčetrtku pa so bili prepričani da je bila sreda.

Brin Longer

Tara Nedeljković

SLOVENIJA

Škoki skilov teče reka Drava,
ob njej se veliko ljudi zabava,
na drugi strani pa reka Sava,
ki je naših pravih devica.

Ob močvirju leži Divan,
mornarjem nudi varen pristan.

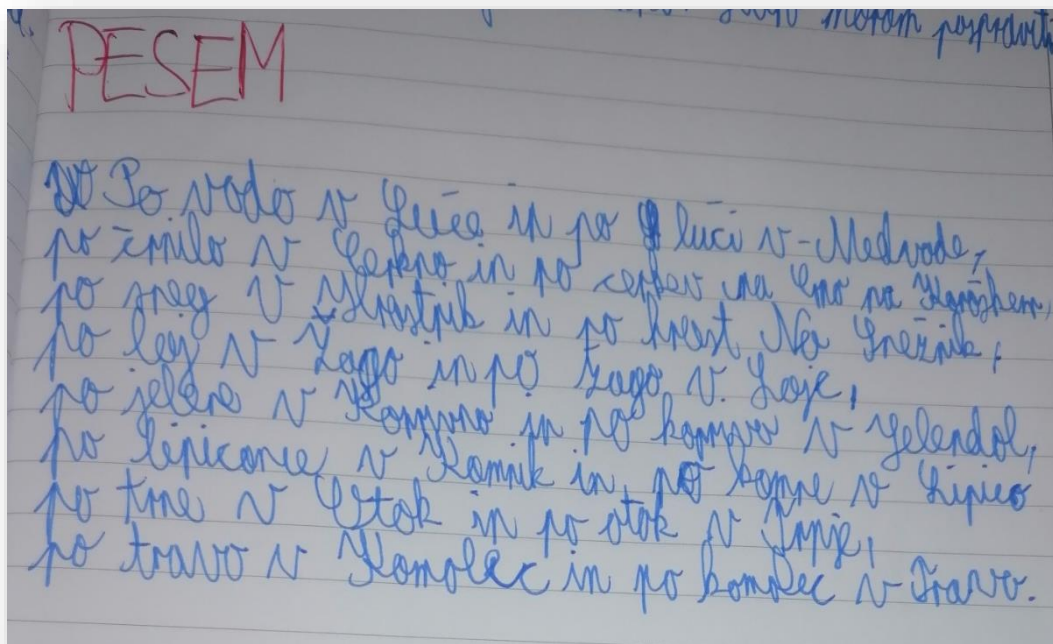
V Košanjevici gremo po leščanj,
potem pa še k tati v Boščanj.

Do ogledu kraske jame Lepotice,
se prične kos prekmurske gibanice.

V Škripi so škrifi doma,
njihov dežnik je vsakdo pozna.

In če hoče pravi Slovenec postati,
mora na vrhu Triglava enkrat stati.

Din Hasanić

NAROBJE KRAJ

Čudno selo v bližini **Beden kraj**.

Onkraj **Klanca**, **Trate**, **Štorov**
tam **Borovec** sam stoji.

V **Mačkovcih** se podijo miši,
v **Cerkvenjaku** pa je velik **Križ**.

Šalovci so vzeli šalo
in odšli v **Krvavo peč**.

Andraž pa po **Koprivah** hodi,
kar na enkrat stopi v **Grad**.

Tam **Police**, čisto same,
brez knjig samevajo.

Kakšen je ta svet sedaj?

V **Planine** grem nazaj!

Olja Erlah

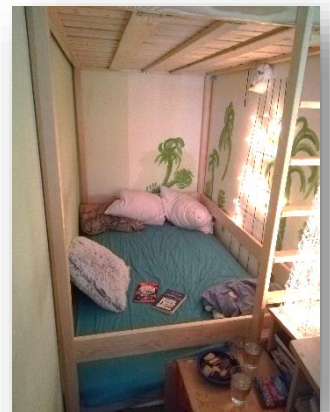
Povabili smo vas na bralno popotovanje. Z vami smo se preselili v vaše domove, med vaše knjižne police in v čudežne literarne svetove.

In ker je branje res kul, ste dokazali tudi vsi tisti, ki ste z nami delili svoje bralne utrinke.

Predstavljamo vam, kaj so naši učenci izbrali s knjižnega menija. In ker se za sladico vedno najde še nekaj prostora, če ne pa je treba kak gumb odpeti, ne čakajte, privoščite si jo brez slabe vesti. Za dobro knjigo je vedno pravi trenutek.

Zdravo učiteljica,

pošiljam vam utrinke iz mojih noči branja. Ob večerih sva z mamo brala. Enkrat mama, enkrat jaz. Včasih sva mojo sobo spremenila v šotor sredi kampa. Bili so lepi večeri druženja, smeha in branja.

Luka

NOČ BRANJA

Za to noč branja smo se s prijateljicami dobile na aplikaciji Teams in se pogovarjale o knjigi Harry Potter, 3. del. Vsaka je povedala svoj najljubši dogodek, ki se je zgodil v tej knjigi. Moj najljubši del je, ko je Harry ugotovil, da je Sirius Black (najbolj iskan kriminallec) njegov boter. Pogovarjale smo se tudi o čarobnih predmetih, ki jih imajo čarovniki. npr. čarobne palice, verižica, s katero se lahko vrneš v preteklost, leteče metle, čarobna drevesa, leteči avti ... Zvečer pa sem tudi sesticama prebrala knjigico o Pepelki. Mislim, da sta uživali v mojem pripovedovanju.

Sladke sanje.

Tonja

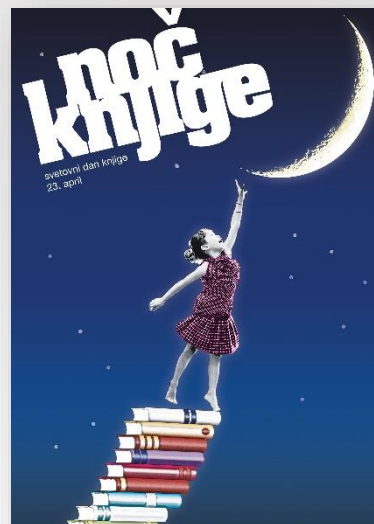
Prebral sem knjigo mlajši sestrici. Zgodbica ji je bila všeč, na koncu branja me je še objela.

Tilen

Lepo je med
knjižnimi policami

Domen, 6. r.

POROČILO O DOGODKU – NOČ BRANJA LETA 2020

Tudi letos se na nekoliko drugačen način odvija projekt Noč knjige, kjer vsi ljudje, ki rada berejo, uživajo v dejavnostih, ki so povezane z branjem. Tako berejo, se pogovarjajo, komentirajo ali celo pišejo svoje zgodbe ali pesmi pozno v noč.

Letos seveda to počnemo v ožji družbi, da bi preprečili širjenje novega virusa, vendar nič nas ne bo ustavilo in zato bomo tudi letos pripravljeni preživljati ure in ure ob bralnih veščinah.

Tudi sama sem nekaj prispevala k temu.

Ker nam trenutna situacija preprečuje, da bi ta projekt izvajali z večjim številom ljudi, sem se odločila, da ta čas izkoristim s svojo družino. Tako smo se že v soboto, 23. 5. 2020, z družino napotili v svet bralnih pustolovščin. Pravzaprav se je vse začelo v soboto popoldne, ko sta me sestri prosili, da jima preberem pravljico. In tako sem začela prebirati: „Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami je živela princeska ...” Tako sem brala in brala in se že pri koncu pravljice zavedala, da je Noč knjige. Takrat sem sesticama razložila, kaj je to, in sem se z njima zmenila, da bi naredile še kaj primernega temu dogodku. Mlajša sestra se je potrudila, da bi bolje obvladala branje, saj je v prvem razredu in ji bo to seveda dobro koristilo. Medtem pa je druga sestra bila pripravljena napisati pesem po mislih svoje domišljije. Onidve sta tako počeli nekaj zabavnega, jaz pa sem poskrbela, da sta tudi oče in mama kaj prebrala ali napisala. Potem sem poiskala še delo zase in tudi sama sem napisala pesem.

Tako se glasi:

2020 NOČI BRANJA

Beremo že vsi,
otroci, mladi in odrasli.
Beremo vsi po malo
in to nas bo vedno združevalo.

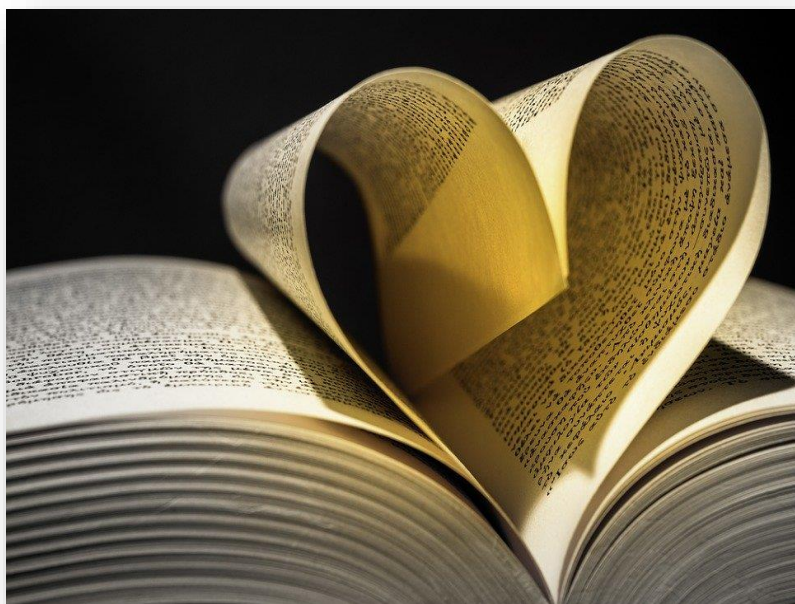
Branje je potreba človeka to vemo že vsi.
Zakaj pa nekatere to sploh ne veseli?
Kdo ve, mogoče ti?

Če ne bi bilo branja,
ne bi vedeli, kdo nas ima rada,
kaj o nas pišejo ljudje,
kakšne so njihove želje.

Berimo vsi skupaj,
najprej eno noč, potem dve,
nato kar naenkrat je že stota noč in vse tako in
tako,
dokler ne pridemo
do zmage, da napišemo balade,
potem romane in ostalo,
kar nas je v letu 2020 povezovalo.

Pesem sem napisala in meni je všeč, saj ima kar nekaj rim, kar je meni najbolj zanimivo v poeziji. Saj drugače najraje berem daljša prozna dela, ki jih včasih boljše razumem kot pesmi, ampak vseeno je bilo prijetno preživljanje noči branja in pisanja, zato tudi vam priporočam, da pustite domišljiji prosto pot in se tudi sami preizkusite. Kdo ve, mogoče pa vam gre? Odkrijte svoj talent.

Dajana Ratkovac, 8. b

Osmošolka Maruša nam je zaupala:

Ker sem v zadnjem času porabila kar veliko časa za branje, saj sem pripravila seminarski

V času med šolo na daljavo sem tudi bral. Prebral sem še zadnjo knjigo za bralno značko in naredil obnovo in prebral sem tudi knjigo za domače branje in napisal in naredil posnetek obnove. Tudi jaz sem se odločil, kakor moja sestra Maruša, za branje člankov iz revije Moj planet. Prišla je tudi prijateljica Nuša in njen mlajši brat Nik. Ker imam rad živali in rastline, je bilo branje zanimivo in sproščujoče, z veseljem pa me je poslušal Nik.

Bilo je zelo lepo, še posebej pa, ko sta puncici pričeli delati mafline. Takšno noč branja bomo med počitnicami še ponovili.

Lep pozdrav, Amadej

Miša iz 6.a

nalogi za biologijo in zgodovino, esej za etiko in projektno nalogo za kemijo, sem se odločila, da si za noč branja izberem sproščujoče vsebine iz revije PIL. Poleg brata se mi je pridružila še prijateljica Nuša iz Gotovelj, ki obiskuje deveti razred.

Ker so se številke PIL-a v zadnjem času nabirale na kupu, sva jih prebrali kar nekaj. Najboljše vsebine pa so bile vprašanja in komentarji Tete Justi, seveda zelo aktualna tema moda in pa kuharski kotiček. Tega je bil najbolj vesel brat Amadej, ko sva se odločili tudi za peko maflinov, seveda ob pomoči mamice.

Bilo je veselo in zabavno, tako da sva se s prijateljico Nušo odločili, da takšno noč branja ponovimo med poletnimi počitnicami.

Zjutraj, ko sem vstal, sem razmišljal, na katero temo bi napisal pesem. Odločil sem se, da bom pisal na temo virus. S pesmijo sem opisal zelo pomembne dogodke, ki so se zgodili v preteklih mesecih. Opisal sem občutke, ki sem jih v tem času tudi sam doživljal. V nekaterih delih pesmi sem zapisal besede tako, da so se rimala.

Rok, 6. r.

VIRUS (Korona)

(Rok Klančnik)

Zima se počas poslavlja,

obetamo si lepih dni.

Kar naenkrat virus prihiti,

pa smo panični že vsi.

Vsi v osamo odhitimo,

še obiskov, si več ne želimo.

V šolo ni nam treba iti,

Mali princ- misli

*Ne pride daleč,
kdor gre kar
naravnost...*

*Kdor hoče videti,
mora gledati s
srcem. Bistvo je
očem nevidno.*

*Od vsakogar smeš
zahtevati le to, kar
zmore.*

*Vsi odrasli so bili
najprej otroci.
Toda le redki od
njih se tega
spominjajo.*

Alen, 6. r

samo doma se moramo učiti.

Sprva nam je bilo lepo,
a kaj, ko nalog je vse več blo.
Hitro smo se morali privaditi,
da se z učitelji ni več šaliti.

Še pusta ni bilo,
pa brez mask ni več šlo.
Rokavice smo nosili,
kot bi bli v najhujši zimi.
Korona nas je osamila,
še igrati s prijatelji nam ni pustila.

Doma več ni bilo lepo,
preveč bedno je že blo.
Sedaj, pa so nas obvestili,
da so hudi časi že minili.
Šola nas že čaka,
virus, pa naj počaka!

Kmalu konec šole bo,
počitnic veselimo se zelo.
Lenarli bomo lahko,
ker učiti se treba več ne bo.
Veseli smo vsi,
ker na morje bomo šli.

**Branje je potovanje
na barkah besed prek tišine.**

Molčiš in poslušáš čenčanje daljav in sveta bližine.

Brina Štampe Žmavc

V noči na ponedeljek sem opravil noč branja. Bral sem knjigo Aknožer, ki jo je napisala Janja Vidmar. Nato pa sem si pozno ponoči ogledal še film Igre lakote: Arena smrti.

Noč branja mi je bila zelo všeč. Zaspal sem nekaj ur po polnoči, zbudil pa sem se pozno dopoldne.

Anže Brecl

Dober večer,

takole izgleda moja soba v prostem času. Moja najljubša enciklopedija o živalih že od otroštva, pred kratkim uporabljena knjiga o anatomiji človeka (literatura za nalogo iz biologije), trenutno obvezna literatura za nalogo iz kemije in za moje možgančke meni najljubše drevesne hiše. Seveda pa sta v moji sobi še dva polna regala najrazličnejših knjig.

Lep večer, Metod

Iz police sem vzel knjigo Pet prijateljev-Na otoku zakladov in jo do konca prebral.

Lep pozdrav, Janej

NOČ BRANJA

Letošnja Noč branja je zagotovo prav posebna. Brala sem v svoji sobi, kjer sem si za ta večer pripravila prav poseben bralni kotiček. Prinesla sem si nekaj prigrizkov in čaj. Pokrila sem se z odejo, da bi mi bilo bolj udobno. Izbrala sem knjigo, ki sem jo ta večer želela brati. Tej knjigi je naslov Princestin dnevnik. Ob branju sem zelo uživala, saj je bila vsebina te knjige zelo zanimiva in sprajučjoča. Najbolj zanimiva mi je bila Mia's predstava v princesko. Pri tem ji pomaga njena babica kraljica. Mia ne želi spreminiti svojega življenja in postati princeska, zato se z babico večkrat sregata. Knjiga ima polno zanimivih dogodkov, ki pa so me karalno ponesle v svet poln zanimivih stvari...

Tinkara Maher

ZLATI BRALCI

Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS v okviru zbirke Zlata bralka, zlati bralec **letos že 17. leto** podarja knjižna darila vsem **zlatim bralcem**, devetošolcem, ki so vseh devet let brali za bralno značko. Akcijo vsa leta zvesto podpira **družba Telekom Slovenije**, zato je **Zlata bralka, zlati bralec** ne le **prva**, ampak tudi **najdlje trajajoča** vseslovenska knjižna darilna akcija.

Letos bodo vsi **zlati bralci**, mentorji **branja** in **šolske knjižnice** v Sloveniji ter v slovenskem zamejskem in delu zdomskega/izseljenkega prostora prejeli knjigo **PESMI IZ GALERIJE**, ki jo je napisal **Andrej Rozman Roza**, ilustriral **Jakob Klemenčič**, spremna gradiva pa so pripravili strokovni sodelavci **Narodne galerije** (mag. Kristina Preininger in drugi). Izšla je v nakladi **9.000** izvodov.

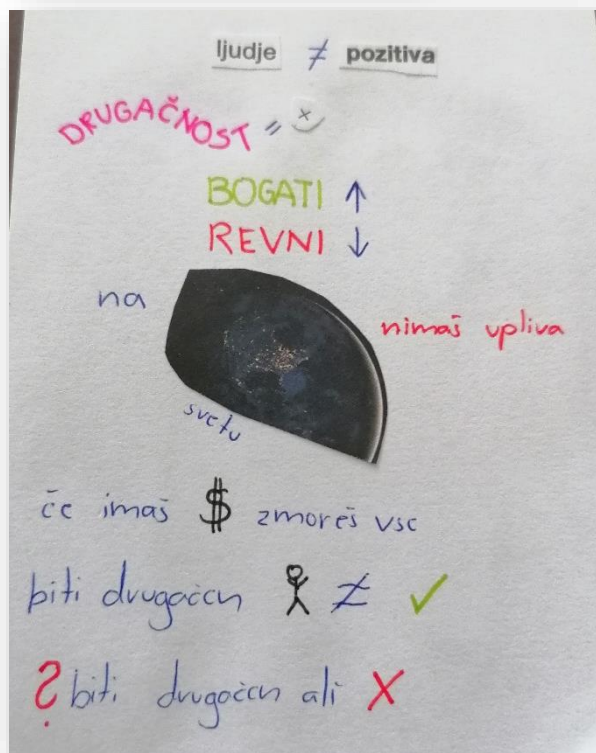
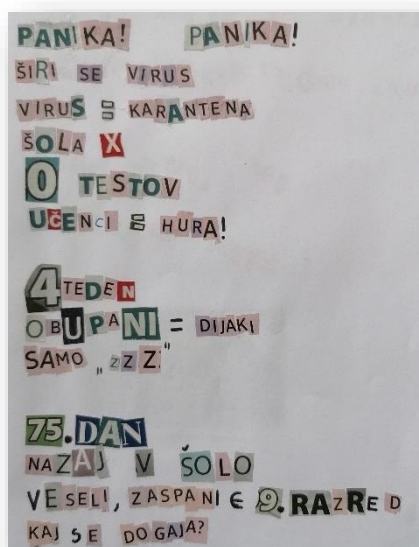
V knjigi je zbranih dvaintrideset pesmi Andreja Rozmana Roze – pospremljenih z barvnimi fotografijami, na katerih so izpostavljene posamezne osebe ali detajli s slik, ki si jih lahko ogledate v Narodni galeriji. Vse slike so v knjigi predstavljene tudi s kratkimi umetnostnozgodovinskimi zanimivostmi in z izstopajočimi likovnimi posebnostmi. Opisi pa so pospremljeni še z duhovitimi stripovskimi vinjetami ilustratorja Jakoba Klemenčiča.

Čistilna akcija

KS Gorica je v soboto, 13. junija 2020, izpeljala čistilno akcijo, z namenom druženja krajanov in lepšanja naših krajev. V čistilni akciji je sodelovala tudi OŠ Gorica. Kar 44 četrtošolcev in petošolcev je s pomočjo učiteljic, hišnika ter ravnateljice uredilo šolsko okolico. Pometli smo dvorišče, počistili in pripravili "stezo" za skok v daljino, opleli ob robnikih, ter pobrali smeti. Čeprav so nas sončni žarki dodobra utrudili, smo zadane naloge tudi dokončali. S tem so pripomogli h čistejši okolici, prav tako pa se bomo na očiščenem šolskem prostoru vsi boljše počutili. Seveda se je po aktivnem dopoldnevu sendvič zeloooo prilegel. Po zaključenem dogodku, smo se vsi podali domov nekoliko boljše volje, saj smo pokazali, da nam ni vseeno za našo naravo.

Spet smo v svet poslali novo generacijo mladih, ki bo poskušala najti svoj prostor pod Soncem. Pri uri slovenščine so se poizkusili kot pesniki konstruktivističnih pesmi, v katerih predstavljajo svoj pogled na razmere v svetu.

»So dnevi, so leta in so pomladi,
ko se imamo preprosto radi.
So trenutki,
ko je treba na novo začeti in so ljudje,
ki jih je potrebno na novo srečati in objeti.«

Generacija devetošolcev 2011-2020 se pripravlja na
nove začetke, odpiramo nova poglavja, vendar pa je
potrebno stara zapreti, saj se bomo lahko le tako
enkrat ponovno srečali.

Učenci 9. a in 9. b razreda z razredničarkama.

*Ne vem, kakšne bodo vaše usode,
nekaj pa le vem: zares srečni bodo le tisti med vami,
ki bodo hoteli in znali odkriti, kako naj bodo koristni.
(Albert Schweiter)*

SREČNO IN OSTANITE ZDRAVI!!

Podžupan sprejel odlične učence velenjskih osnovnih šol

16. junija so v Domu kulture Velenje pripravili sprejem za 69 učencev velenjskih osnovnih šol, ki so med 3. in 9. razredom dosegli učni uspeh s povprečno oceno 4,5 in 5. To pomeni, da je ta izjemen uspeh doseglo 21,66 % letošnjih devetošolcev.

Odlične osnovnošolce, starše in ravnatelje je nagovoril podžupan Mestne občine Velenje Peter Dermol in jim čestital ob izjemnem uspehu ter zaželel tudi v prihodnje še veliko uspehov. Kulturni program na sprejemu sta pripravila učenca Glasbene šole Fran Korun Koželjski Velenje Mia Koper in Nace Apšner, ki sta prav tako odlična devetošolca.

Gre za posebno generacijo devetošolcev, ki se je v letošnjem šolskem letu zaradi pandemije koronavirusne bolezni spopadla z izobraževanjem na daljavo in žal tudi ni imela priložnosti za svečano valet.

Tačke na obisku

V zadnjih dneh pouka je našim prvošolcem in drugošolcem popestrila pouk psička Lava iz društva Tačke pomagačke.

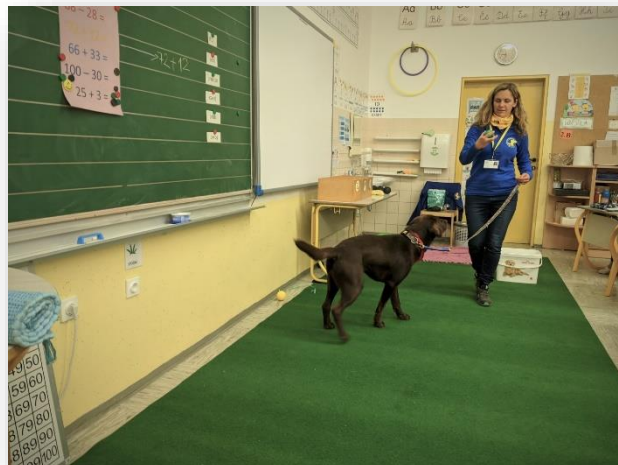
Terapevtska psička Lava in njena vodnica Mojca sta prvošolcem pripravili zanimivo učno uro na travniku pred šolo. Spoznali so psičko Lavo, izvedeli veliko o tem, kaj ljudje potrebujemo, če želimo imeti psa doma in kako skrbimo zanj. Lava jim je pokazala tudi nekaj trikov, prvošolci pa so

ji povedali, da znajo že vse črke abecede in ji zapeli pesmico. Lava jim je iz svoje torbe razdelila bonbončke, ob koncu pa so jo lahko vsi prvošolci pobožali.

Drugošolcem pa je tačka Lava popestrila pouk matematike. Niso mogli verjeti, da kosmata prijateljica tako obvlada matematiko! Nosila jim je naloge, kazala rešitve in jih povabila na "računolov". Najlepše pa jim je bilo, ko se je smukala med njimi, da so jo lahko pobožali.

Vsi si želimo, da se z Lavo srečamo tudi prihodnje leto, saj je pouk z njo lažji in zabavnejši.

Tečem za zabavo, gibanje je zdravo

Učenci prvih treh razredov smo se zopet izkazali. Preživeli smo sončen dopoldan izven naših učilnic. Družbo so nam delale žoge, obroči, vreče, kljukice, rutice. Tudi gozdne vejice so nam prišle prav. Plesali smo ob čokoladi, se premikali kot Skibid. Na koncu smo razglasili najboljše športnike v tem šolskem letu. Skozi celo leto smo tekmovali s skoku v daljino, poskokih s kolebnico, metu na koš, plezanje po žrdi in v tekih. Naša ravnateljica nam je podelila medalje, čokolade, bonbone in čisto prave nogometne žoge. Naslednje leto ponovimo.

RAD IMAM SLOVENIJO...

Zadnji šolski dan smo se učenci OŠ Gorica spomnili tudi na rojstni dan naše domovine, ki pogumno stopa v tretje desetletje svojega samostojnega obstoja. Razmišljali smo o tem, kaj nam pomeni naša deželica na sončni stran Alp in izbrali nekaj najbolj izvirnih zapisov ter jih nagradili s knjižno nagrado.

Nagradili smo tudi 5. b razred 😊 z učiteljico Nevenko Brešar. Prav vsi ste nas prijetno presenetili s svojimi razmišljanji o naši domovini. Verjamem, da ste bili veseli sladoleda in najboljši trije (Eva, Luka in Maj) tudi knjižnih nagrad. BRAVO, 5. b.

Rad imam Slovenijo:

- Ker je v Sloveniji malo okuženih in ni vojne. (Lukas, 1. c)
- Ker ima lepe plaže, lepo Jadransko morje in je zame najlepša država na svetu. (Ella, 3. a)
- Ker tu živijo najboljši ljudje. (Edin, 1. a)
- Ker sem vesela v njej, ima lepe kraje in fajno šolo. (Ema, 2. a)
- Ker je mala država in si v enem dnevu lahko na gori in na morju in ker imamo čisto pitno vodo. (Tai, 3. a)
- Ker lahko tu govorim svoj jezik in je tu moj DOM. (Bine, 2. b)
- Zaradi dobrih ljudi, ki »držijo« Slovenijo na nogah. (Jaša, 7. r)
- Zaradi potratne potice in učiteljev na OŠ Gorica 😊. (Sara, 8. b)
- Ker se tu počutim varno in ker država poskrbi za ogrožene ljudi in živali. (Adna, 8. a)
- Ker lahko v naši državi kjerkoli najdeš skrite naravne kotičke. (Miha, 7. c)
- Ker so ljudje drug do drugega prijazni, ne glede na narodnost. (Jan, 7. a)
- Ker pomaga otrokom in odraslim z brezplačnim izobraževanjem. (Ajka, 8. b)
- Ker je varna država in se lahko prebivalci brezskrbno sprehajamo po ulicah in ker znamo govoriti in pisati enega najtežjih jezikov (dvojina). (Belma, 8. a)

Iskrene čestitke vsem nagrajencem.

Kam je domovina kraj, kjer si
se rodil, kjer ti tu živiš, kjer se počutiš varno
V moji domovini so alpe, reke, morje, potoki...
To je Slovenija. Iskala ti ne čisto naravo, rada
imam, vsi te imamo radi. Vse najboljše, moja
prečudna domovina Slovenija.

Josin Ji 5.b

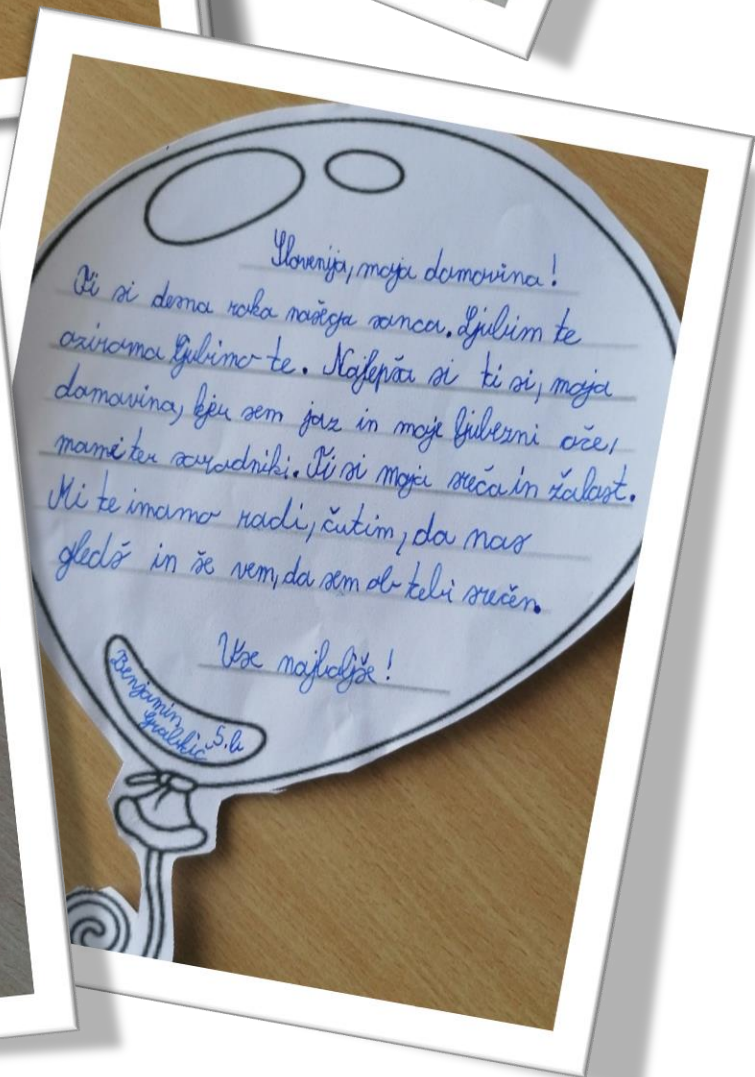
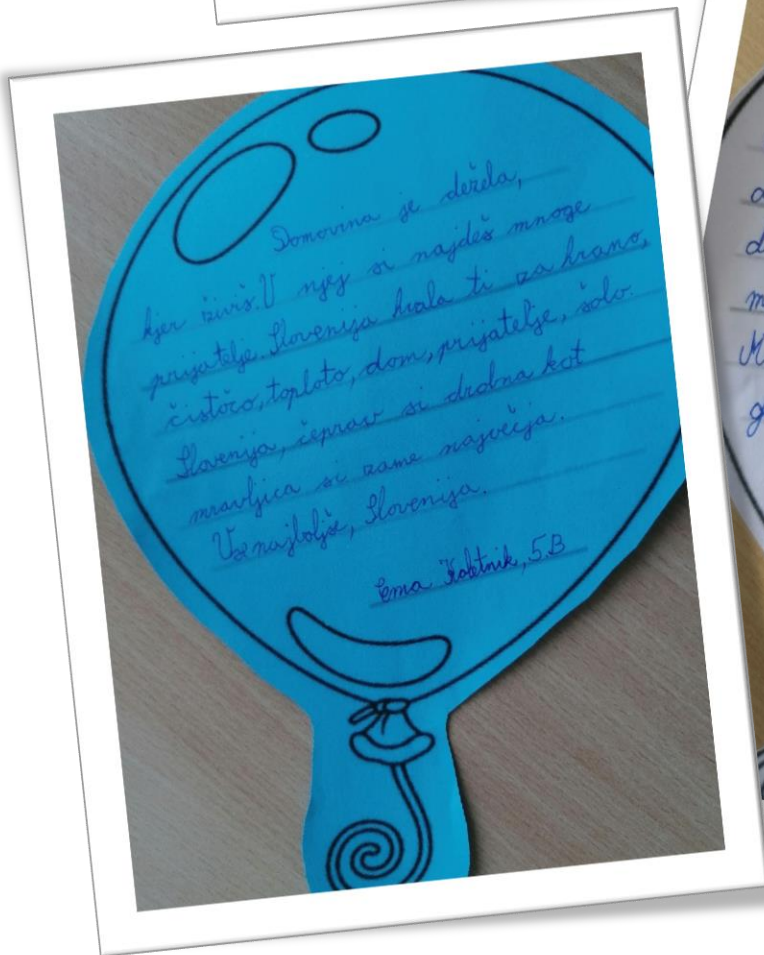
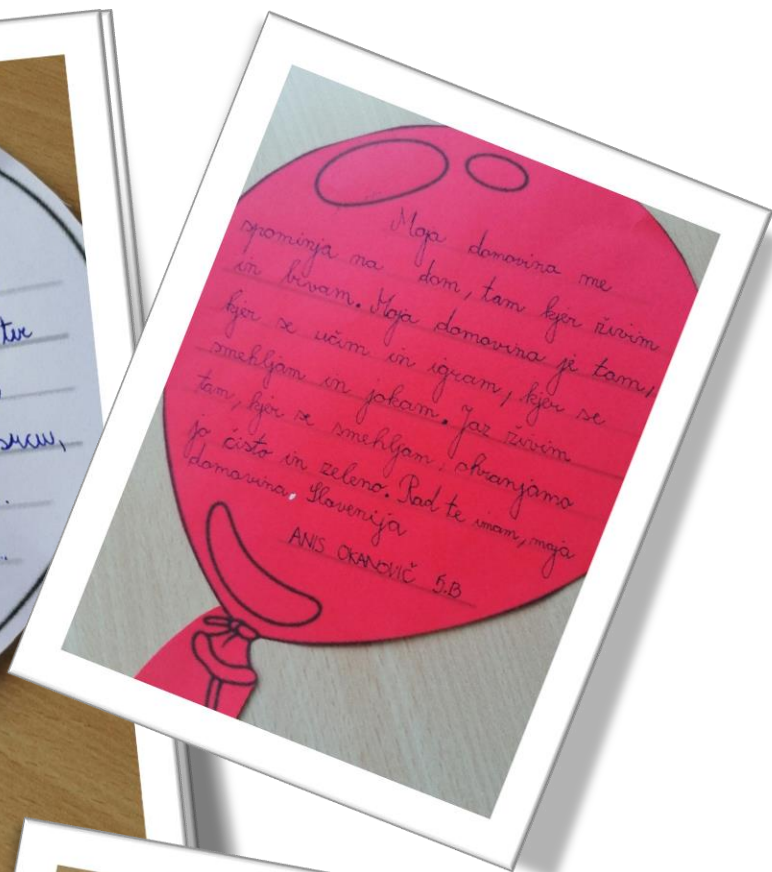
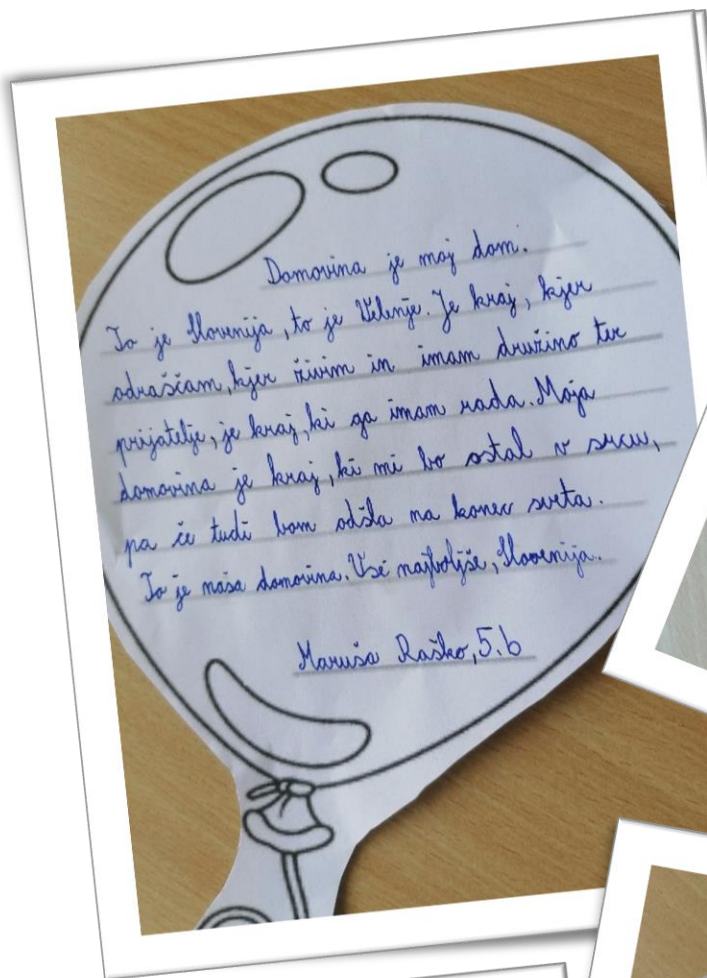
Na domovino sem ponosen.
Besedo domovina si predstavljam najstni kraj, kjer sem
odraščal, kjer imam prijatelje, dom, družino... Imam
jo rad. Ne sramujem se je, vendar jo ljubim. In-
la za gozdove, čistoto, moja, toploto. Vse najboljše
moja domovina, Slovenija!

Luka R. 5.b

Kam je domovina:

- kraj, kjer se imamo lepo, kjer imamo najbližje, mir,
- ljubezen, veselje, varnost in dom ter svoje srce,
- ne kar neko mesto ali deželo ampak deželo, kjer
- imamo srce in dušo ter svoje telo,
- kraj, ki ga ne bom nikoli pozabila na tudi
- se bom na drugem koncu sveta.

VSE NAJBOLJŠE SLOVENIJA! ♥
Iva Štiberšek 5B

Januš Purg za natečaj Evropa v šoli

KO SONČNI ŽAREK SPREGOVORI

10 milijonov let, osem minut ter 20 sekund prej. Na Soncu sta se pravkar dotaknili atomski jedri. Iz tega dotika je nastal Sončni žarek, kakor se je poimenoval, in začel potovati proti Sončevi skorji, tako imenovani fosfosteri, za kar potrebuje 10 milijonov let. Kako mu je bilo dolgčas. Okoli njega se zlivajo atomi helija in vodika, ki se spreminja v helij, kisik ter nekaj ogljika. Žarek je bil brez družbe, sam. Tako osamljen bo še zelo, zelo dolgo. Ko tako potuje po Sončevem jedru, razmišlja, kaj se bo zgodilo na drugi strani fosfostere. Je tam več žarkov? Ga bodo sprejeli? Kaj sploh je on? Je zunaj še več Sonc? Na ta vprašanja si je odgovarjal vseh 10 milijonov let. Nakar je izstopil iz notranjosti Sonca v fosfostero. Zunaj je bilo še lepše kot notri. Polno drugih Sonc, imenovane zvezde, planeti, ki so krožili okoli Sonca. Ko je prešel iz fosfostere, je začel potovati po sami črnini. Zanimal ga je nenavaden moder planet. Opazil je še druge žarke in večina jih je odšla prav na ta planet. Žarek se je odločil, da ga bo tudi on obiskal.

Potreboval je 8 minut in 20 sekund, da je prispel do atmosfere tega modrega planeta. Med potovanjem je navdušeno opazoval druge žarke, ki so se odbijali od okoliških planetov. Zdaj je čas, da se odbije tudi on sam. Najprej hop čez ozonski plašč, nato pa vse do tal. Žarek se tal dotakne ter nato odbije stran. Še nikoli se ni imel tako lepo. Drvel je in drvel, vse dokler ga ni nekaj zaustavilo. Ozrl se je nazaj in za rep so ga držali atomi ogljikovega dioksida. Žarek se ni mogel premakniti nikamor, razen nazaj proti tlom. Ker je želel uiti, je izbral prav to možnost. Spet se je odbil, a atomi ogljikovega dioksida so ga še vedno držali. Žarek se ni mogel premakniti in tako je ostal ujet v Zemljini atmosferi.

Mislim, da sem prav jaz ta žarek, ki je povzročil spreminjanja podnebja na tem planetu. Vendar nisem jaz kriv, da so ljudje zaradi kurjenja fosilnih goriv (in še marsičesa drugega), Zemljino ozračje spremenili v toplo gredo. Med odbijanjem od Zemljine skorje do njene atmosfere opazujem trpljenja živali, ki so jih povzročili ljudje zaradi svojih nepremišljenih dejanj. Mislim, da bi morali te zgodbe slišati tudi vi ...

Prvi maj leta 2010, Mehiški zaliv. Jata mladih pelikanov je pravkar kosila. Med njimi sem tudi jaz. Tako obilnega kosila še nisem jedel. Vse ribe plavajo na vodni gladini in nobena se ne premakne. Kaj takšnega še nisem videl. Pojedel sem zelo veliko rib, polovico vseh pa sem shranil. Tako dobro sem se počutil. Z jato smo se nato odpravili še malo dlje od obale, da bi lahko počivali na vodi. Ko smo že tako uživali na slani modrini, je ta kar naenkrat postala lepljiva in črna. Nisem se mogel premakniti. Poskušal sem vzleteti. Ni mi uspelo. Nič nisem mogel narediti. Lepljiva snov mi je začela prekrivati perje. Krila so se mi zlepila skupaj.

Preživel sem noč, vendar ne vem, če bom preživel dan. Zaradi vseh rib, ki sem si jih shranil, bom mogoče preživel ali vsaj živel dlje. Mogoče pa tudi ne. Najstarejši pelikan v jati je umrl. Grozno se počutim. Nad našimi glavami se razprostira gost črn dim. Mimo nas je zapeljalo nekaj človeških rešilnih čolnov, vendar nas ni rešil nobeden. Zdaj sem že skoraj ves prekrit s to črno sluzjo. Ves čas se sprašujem, ali bom preživel, nas bo kdo rešil. Kaj je ta čudna snov, ki me prekriva? Se je lahko rešim? Mislim, da ne. Krči v želodcu so me spomnili, da je čas, da pojem še eno ribo. S hrano bom moral začeti bolj varčevati, saj zaradi te sluzi nobena riba ne pride proti gladini in je zato ne morem ujeti ter pojesti. Upam, da nas bo kdo rešil.

Tudi to noč sem preživel, vendar zdaj je še huje, kot je bilo prej. Ta sluz mi prekriva že skoraj vso glavo. Imam srečo, da mi še ni prišla v oči ali v vrečo, v kateri imam shranjene ribe. Skoraj vsi v jati smo prekriti s to lepljivo stvarjo po celotnem telesu, razen po kljunu, vreči in okoli oči. Mislim, da če ne bi imeli tistega obilnega kosila, zdajle ne bi nihče več živel. In še huje. Ta dim, ki je bil prej nad nami, je zdaj še nižje, ravno nad našimi glavami. Težko je dihati. Mislim, da nas nihče ne bo rešil. Tukaj smo ujeti, na odprtem morju, prekriti s to lepljivo črno stvarjo. Lačen sem. Pojem ribo. Grozen okus. Zavem se, da

mi je ta tekočina prekrila vrečo. O ne, kaj bom pa zdaj. Vse ribe se bodo uničile in ne bom imel nič za jesti. Grozno, grozno, grozno.

Sem brez hrane, vode. Težko diham. Sluz mi začenja curljati po kljunu. Grozen občutek. Vse več pelikanov umira, drug za drugim, kot domine. Sam se samo sprašujem, kdaj bom jaz podrta domina v tej grozni izkušnji. Zdaj se zares ne morem več premikati. Samo čakam še lahko na ta usodni trenutek. Čez noč nisem poginil, vendar čutim, da bo to danes. Sem še edini preživeli od vseh pelikanov v jati. Ta lepljiva sluz mi je prekrila ves kljun in sili vanj. Upiram se. Ne, ne zmorem več. Čudna, lepljiva črna voda mi leze v oči, v kljun. Vdihnem. Nekaj začutim v grlu. Ogaben okus. Ne morem dihati. Zaprem oči. In jih nikoli več ne odprem.

Avgust 2019, Florida. S skrbnikom sva se skupaj igrala v dnevni sobi, se imela lepo. Žogica se je zakotalila po tleh, jaz pa sem jo ugriznil ter odnesel do skrbnika. Nato je ta vzel vrvico, jo dal v desno roko, jo dvignil, jaz pa sem skočil in jo poskušal ujeti. Lepo sva se imela. Zunaj je deževalo in po strehi je igrala glasba dežnih kapelj. Ta trenutek je bil zelo lep. Potem je sledilo razdejanje. V hišo je vdrla voda. Veliko vode. Poplavilo je prag ter hodnik. Prodrla je tudi v dnevno sobo. Naenkrat je bilo mokro vse. Moje tačke, moj trup, moja glava. Bilo je toliko vode, da s tačkami nisem več dosegel tal. Skrbnik me je prijel ter naju nekako spravil iz hiše. Vendar zunaj je bilo še huje. Povsod je bila blatna brozga, ki je odnašala vse pred sabo, pihal je močan veter, ki je s seboj odnašal vse, kar je še pred kratkim brezbrizno ležalo naokoli. Skrbnika je bilo zelo strah. Klical je na pomoč, vendar ga nihče ni slišal. V roke je vzel tisto majhno črno svetlečo napravo ter si jo dal na uho. Preklesel je in rekel, da ni signala. Kaj bova pa naredila zdaj?! Dež nama je močil glavi, veter nama je dražil oči. Zaslišal se je zelo glasen pok. Ušesa so me zelo zbolela. Pogledal sem gor in opazil, da strehe ni več. Ta je bila v zraku že zelo daleč stran. Veter je zapihal močneje. Nisem se mogel več držati na tleh. Odneslo me je in objeli so me vrtinci deroče vode. Zaslišal sem, kako je skrbnik zakričal moje ime. Voda pa me je odnašala naprej. Pred mano se je pojavil kos avtomobila. Če bi znal dobro plavati, bi se mu mogoče izmaknil. Vendar sem bil nemočen. Mislim, da sem si zaradi trčenja zlomil nogo, saj mi kost zdaj gleda iz kože. Nato pa sem izgubil zavest. Ko sem se zbudil, se je neurje malo umirilo, voda pa me je odnesla na prazno ulico. Vse je bilo uničeno. Še vedno je zelo močno pihalo. Vstal sem. In v nogi začutil bolečino. Tačka mi je zelo krvavela. Prav tako sem krvavel na drugih delih telesa. Mislim, da se bom zdaj malo ulegel ...

Januar 2020, Avstralija. Najprej je vse gorelo. Naš gozd je zgorel in zaradi pogorelih dreves, na katera bi lahko splezali, se nismo morali skriti pred plenilci. Jaz in moj mladič sva poiskala zavetje v luknji pod skalo. V njej je bilo vlažno in hladno, medtem ko je bilo zunaj tako vroče, da bi se mi zažgala koža. Tako sva bila v luknji zelo, zelo dolgo. Jedla sva zažgano listje, ki ga je odnašalo v luknjo, včasih sva imela srečo in je bilo listje sveže. Nisva pa imela vedno te sreče. Bila sva sestradana, žejna. Mladič je še lahko sesal moje mleko, sama pa sem bila tako suha, da bi mi lahko prešteli vse kosti. Ne vem več, kako dolgo sva že v tej luknji.

Nato pa je kar naenkrat v luknjo zapihal hladen, vlažen veter. Takoj sem vedela, da se bo stanje izboljšalo. Začelo je deževati. Zdaj dežuje, dežuje in dežuje. Po tako dolgem času je končno začelo deževati. Bila sem tako vesela, da sem zbrala vse moči, dvignila mladiča in želela oditi iz luknje. Vendar je voda začela teči v luknjo. Ta pa se je z vodo zelo hitro polnila. Voda mi je že segala do vratu. Kar naenkrat je svetloba zbledela. Voda mi je napolnila pljuča, jaz pa sem počasi zaprla oči ...

In kakšna je tvoja zgodba, Človek?

Prispevek Januša Purga za natečaj Bodi pisatelj

ZAČETEK

Novo šolsko leto. Nova ustanova. Nove učilnice. Nov razred. Nove učiteljice. Novi sošolci. Če vse to povežem in premešam, dobim prvi dan na splošni gimnaziji v našem malem neprepoznavnem mestu, ki se ga ne vidi na nobenem zemljevidu, saj so okoli njega sama velika mesta, s svojimi velikimi in prepoznavnimi imeni. Kako smo v "našo vas" dobili gimnazijo, tega ne vem. Vem pa, da se je na to elitno srednjo šolo vpisalo veliko učencev iz okoliških mest in zame so bili popolni neznanci. Vsi učenci, ki se bodo vsak čas preimenovali v dijake, so se že takoj pred šolskim vhodom nagnetli v različne skupine. Najbližji vstopu v nov hram učenosti so bili tako imenovani piflarji, ki so nestrpno čakali, da se odpro vrata šole. Če sem pogledal proti šolski ograji, sem videl "ta boljše", na klopeh so sedele različne skupine deklet, med njimi tudi nekaj starih sošolk. Pred šolo je bilo razburljivo in živahno. Takoj, ko sem prestopil iz zunanjega sveta v okrilje šole, sem odšel do stojala za kolesa, saj smo se z bivšimi sošolci zmenili, da se tam dobimo. Vendar bil sem sam, obkrožen zgolj s kovinskimi obroči, ki so se zagrizli v nekaj koles, da bi jih lastniki pozneje spet odpeljali. Ampak kako? Saj so se vsi vpisali na isto šolo. Jih niso sprejeli? Kako si bom zdaj poiskal prijatelje!? Brez njih ne morem. Mogoče so samo zamudili. Ali pač? Pogledal sem za sabo. Nič. Nad sabo. Tudi nič. Kaj pa bi lahko bilo? Obšel me je podoben občutek, kot sem ga vsako leto znova doživljal ob gledanju obveznega božičnega filmskega repertoarja, ko glavni lik Kevin ostane sam doma. In tako kot se je ta filmski junak moral soočiti z nepridipravoma, se bom moral jaz na tej strani luže soočiti z novo šolo, novimi učitelji in sošolci. Ne vem, če bom prenesel. Nikogar osebno ne poznam. Nobenega nisem nikoli videl. Zanje nisem nikoli slišal. Stežka bom našel prijatelje. Kateri skupini naj se pridružim? Športnikom? Mogoče. Umetnikom? Absolutno ne. Popularnim? Bomo videli. Puncam? Če bi se s katero v osnovni šoli bolj družil, bi se zdajle z veseljem odpravil tja. Samo da se danes ne bom. Preveč pritiska. Ne bom zmogel. Povsod slišim glasove. Preveč je glasno. Ne, ne zmorem več.

Zbudim se. Vse je temno. Pogledam na uro. Okoli polnoči je. Grem nazaj spat. Samo sanje. Bolje to kot resničnost. Nato vse spet postane temno. Seveda tokrat ni bilo takšnih slabih sanj.

Slišim nadležen zvok budilke. Jutro je in kmalu bo moj prvi dan pouka na novi šoli. Zelo sem vznemirjen, saj bom spet lahko videl nekatere bivše sošolce. Upam, da sanje niso bile kakšna napoved prihodnosti kot v tistem novem filmu Sanjač, ki so ga včeraj predvajali v kinu. Glavni junak je nekaj sanjal, nato pa so se sanje zgodile tudi v resničnosti. No, ker seveda vem, da se to v resničnem življenju ne bi zgodilo, so se vse skrbi razblinile v prah, sam pa sem se odšel pripraviti na šolo. Po tridesetminutnih jutranjih mukah, sem se končno odpravil. Hodim po pločniku. Okoli mene se dogaja veliko stvari. Slišim vpitje sosedovih otrok, ki se odpravljajo v bližnjo osnovno šolo. Mimo mene pripelje avtobus, poln učencev. Ta avtobus je, kot kaže, pripeljal moje nove sošolce, saj se je ustavil pred mojo novo šolo, iz njega pa se je zvalila gruča neznancev. Sestopil sem iz zunanjega sveta v okrilje šole. Vse se je dogajalo enako kot v sanjah. Vsi so bili zbrani v skupinah. Vse skupine so bile razporejene enako kot v sanjah. Vsi so bili

skoraj enako oblečeni, vsi so skoraj enako izgledali. Kako je to mogoče? Se mi meša? Mogoče je samo naključje. Naključja se dogajajo, kajne? Odšel sem do stojala za kolesa. S svojimi bivšimi sošolci smo se zmenili, da se bomo tukaj dobili. Vesel sem, da smo se najboljši prijatelji vpisali na isto šolo, saj nam s tem ne bi bilo treba iskati novih prijateljev, seveda pa smo skupaj obtičali še za štiri leta. Zelo sem se veselil ponovnega srečanja z njimi. Vendar tokrat je bilo nekaj drugače. Tam ni bilo nikogar. Nikogar! Kako je to mogoče? Saj se nisem sam vpisal na to šolo. Jih niso sprejeli? Toliko vprašanj se mi je pletlo po glavi. Mogoče so kje drugje. Mogoče bodo prišli pozneje. Ker se mi jih ni več dalo čakati, sem odšel stran. Stran. Hodil sem in hodil ... In se zaletel. V koga? Kasneje sem izvedel, da ji je ime Marjana. Nikoli videl. Nikoli slišal. No, potem ko sva se zaletela, sva kot v vsakem ljubezenskem srednješolskem filmu padla po tleh, se drug drugemu opravičila, se zasmejala in odšla vsak svojo pot. Nato je zazvonilo. Prvi dan na gimnaziji se je začel.

Prišel sem v razred, pogledal po učilnici ter poiskal primerno mesto, ki bi mi omogočilo čim ugodnejše in neopazno preživetje prvega dne. Nezasedeno mesto je bilo ob oknu, a ravno, ko sem se odpravljal proti mizi, me je nekaj podrlo in zapolnilo stol. Bil je moj bivši sošolec, ki ga zunaj nisem videl pri stojalu za kolesa. No, vsaj nekdo iz moje stare šole! Tako sem se moral zlekniti na mesto zraven sošolčeve mize. Začela sva se pogovarjati in zdelo se je, kot da sva se pogovarjala več let. Občutek sem imel, da sva v filmu in ravnokar igrava sceno, ko se dva pogovarjata, okoli njiju pa se vrtijo kazalci na uri. Minute so bile ure. Ure so bile dnevi. Dokler ni po petih minutah zazvonilo. Usedel sem se na mesto ter opazil, da je bilo v učilnici pravzaprav veliko mojih bivših sošolcev, med njimi tudi tisti, s katerimi smo se zmenili, da se dobimo pred šolo. Opazil sem tudi Marjano, s katero sem imel manjši incident. Skoraj vsi v razredu so bili zatopljeni v učbenike. Zakaj? Saj je komaj prvi dan pouka. Pišemo mogoče test, za katerega nisem vedel? Slišal sem, da na nekaterih gimnazijah pišejo test že prvi dan pouka. Bomo mi tudi pisali? Tisti trenutek je v razred vstopila ženska postava. Vitko telo, visoka približno meter in šestinsedemdeset, s črnimi dolgimi lasmi, očali, oblečena v črn kardigan znamke s.Oliver, na levem zapestju ura Rolex, v desni roki usnjena torbica Gucci. Sprehodila se je do svoje mize in hip zatem smo vedeli, da pred nami stoji učiteljica Suzana, da je učiteljica matematike in z današnjim dnem tudi naša druga mama v vlogi razredničarke. Potem ko smo se vsi spoznali, nam je učiteljica dejala, da bo ustno preverila naše matematično znanje. Sledilo je njeno prvo vprašanje. Ne vem, kaj mi je bilo. Roka je kar sama poletela kvišku. Morda zaradi včerajšnjega pogovora med atom in mamó. Takoj sem vedel, da sem ga polomil. V razredu ni bilo popularno, če si dvignil roko in hotel sam od sebe povedati odgovor. Marjana mi je po pouku rekla, da sem grebator. Najraje bi izbrisal svojo dvignjeno roko, zavrtel čas nazaj in popravil napako. Včasih sem sanjaril, da bi imel takšno radirko, s katero bi lahko izbrisal kar ves dan ali pa kakšno minuto dneva, v kateri sem naredil neumnost. In zdaj bi tako rad izbrisal svojo dvignjeno roko ... Bilo je prepozno. Seveda sem na vprašanje odgovoril prav, vendar me je cel razred gledal, kot da sem prišel z drugega planeta. Kot da sem v trenutku postal izobčenec. S tem sem zapisal svojo usodo. Vsega lepega je morda konec. Razmišljam, kako že držim v rokah radirko in z njo brišem to dvignjeno roko. Učiteljica vpraša naslednje vprašanje. Spet sem dvignil roko. Spet sem povedal pravilni odgovor. Zakaj sem to naredil? Ne vem. Ampak s tem sem spet pritegnil pozornost razreda. Učiteljica je izstrelila še nekaj vprašanj, na

katera pa nisem odgovoril, nato je zazvonil šolski zvonec za odmor. Med odmorom sem sedel sam v svoji klopi. Mislil sem, da če se bom komurkoli pridružil, me bodo samo tako pogledali, da bom že vedel, kam spadam. Poskusil sem. Šel sem do svojih bivših sošolcev in ... Sprejeli so me medse. Zakaj? Ne vem. Pravzaprav so me pohvalili, saj sem po njihovem edini, ki si je kaj zapomnil iz devetega razreda osnovne šole. Zdaj sem med njimi nekakšna slavna oseba, no, vsaj tako se mi zdi. Ko sem hodil po hodniku, me je veliko učencev drugih razredov celo pozdravilo! Se mi obeta oskar za najboljšo moško glavno vlogo? Moje navdušenje nad vsem, kar diši po filmu, me bo očitno spremljalo tudi v dijaških letih. No, vse se je dobro izteklo. Do zdaj.

Se nadaljuje ...

Likovne mojstrovine naših učencev

